

unfoldingWord® Hebrew Bible

2 Samuel

Version 2.1.30

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldinWord® Hebrew Bible

2022-10-11 Date:

2.1.30 Version:

unfoldinWord Published by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 Date:

2.7 Version:

Door43 Published by:

unfoldinWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldinWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldinWord® is a registered trademark of unfoldinWord. Use of the unfoldinWord name or logo requires the written permission of unfoldinWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldinWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldinWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldinword.org/uhb original work by unfoldinWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldinWord regarding your translation of this work, please contact us at unfoldinword.org/contact/

<https://github.com/> The unfoldinWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International openscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldinWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	2 Samuel
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
5	Chapter 4
6	Chapter 5
6	Chapter 6
7	Chapter 7
7	Chapter 8
8	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
10	Chapter 14
11	Chapter 15
12	Chapter 16
12	Chapter 17
13	Chapter 18
13	Chapter 19
14	Chapter 20
15	Chapter 21
16	Chapter 22
16	Chapter 23
17	Chapter 24
19	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

2 Samuel

Chapter 1

¹ יהי אחרי מوت שאל וידך שב מהគות את העמלק ושב דוד בזקלה ונשא מים שניהם: ² יהי | ביום השלישי והנה אש בא מורה מהנה מעם שאול בגדני קרבנים ואדמה על־ראשו ויהי בבאו אל־דוד ויפל ארץך ונשתחה: ³ ויאמר לו דוד אמי מה תבוא ואומר אליו ממחנה שראל נבלטתי: ⁴ ואסקר אליו דוד מה־יהה הזכיר הגדנא לוי אומר אשר־נס העם מרים מלמה וגמ־הרבה נפל מרים עם ימתו ובן מותו: ⁵ ויאמר דוד אל־הנער המגיד לו איך ידעת כימת שאל ויהונתן בנו: ⁶ ואמר הצעיר | הפגיד לו נקרנא נקרית בתר הגלבע והנה שאל נשען גל־חניתו והנה הרכב נבעל הפרשים הבקה: ⁷ יפן אחני ויראה אליו ואמר הנה: ⁸ ואמר לך מיראתה ואמר ¹¹ אל־עמלק אוכי ⁹ ויאמר אליו עמדנא עלי ומתרני כי השבצ כי־כל־יעוד נפשבי: ¹⁰ ואעמד עלי ואמתתחו כי־יעטע פ לא כי־חיה אחרי נפל ואיך השר | אשר על־ראשו ואצעהה אשר על־זרעו ואבאים אל־אדני הנה: ¹¹ ויחזק דוד בברקן ¹² וקרעם גם כל־האנשים אשר אתו: ¹² ויספדו ויבכו ויצמו עד־הערוב עלי־שאול ועל־יהונתן במו ועל־הוועת שואול כי נפלו בחרבם: ¹³ ויאCKER דוד אל־הנער המגיד לו אי מזוה אתה ואמר ברראש אשר עמלקי אוכי: ¹⁴ ויאמר אליו דוד איך לא ראת לשלהן זכר לשחת את־משיחך והוא: ¹⁵ וקרנא דוד לאחד מהגערים ויאמר גש פגעה ויכחו יממות: ¹⁶ ויאמר אליו דוד דמק ¹³ על־ראשו כי פיר ענה בך לאמר אוכי מותי את־משיחך והוא: ¹⁷ ויקנן דוד את־הקינה הוצאה על־שאול ועל־יהונתן בנו: ¹⁸ ויאמר ללמד ביני־זה קשתת הינה כתובה על־ספר הישר: ¹⁹ הצביע ישראל על־במותיך חיל איר נפל גבורים: ²⁰ אל־תגוזו בנת אל־תבשרו בחוץ אשקלון פרת־שומנה בנות פלשתים פרת־על־הערלים: ²¹ חרי נבלבע אל־טל ואל־טטר על־יכם ושדי תרומות י שם גנעל מון גבוריים מון שואול בלי מושיכ בשם: ²² מזם חילום מהלב־גבוריים קשת והונן לא בשוג אחריו וחרב שואול לא תשוב ריקם: ²³ שואול והונן האחים והנישים במלחמותם לא נפדרו מńskותם לאל מאריותם בבר: ²⁴ בנות ישראלי אל־שאול בכננה המפלשכם שני עם־עדנים המעליה עדי זחוב על לבשך: ²⁵ איך נפלו גברים בתוך המלחמה והונן על־במותיך חיל: ²⁶ צרלי עליך אחיה־הונן בעמת לי מאי פלאתה אהבתך? מי מאהבת נשים: ²⁷ איך נפלו גבוריים ואבינו כל־מלחקה:

^{1:8} ויאמר | lemma= אמר "c:H0559" x-morph= "He,C:Vqw3ms" lemma= בגד | lemma= בגד "b:H0899b" x-morph= "He,R:Ncmsc:Sp3ms" lemma= דמיך | lemma= דמיך "H1818" x-morph= "He,Ncmcp:Sp2ms" lemma= דם "d" =lemma

Chapter 2

¹ יהי אחריךן ויאול דוד ביהוה | לאמר האעללה באחת־ערי והזקה ויאמר היה אלה ואלה אעללה ואמר חברנה: ² ויעל שם דוד וגס שמי נשוי אחינעם היירעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלין: ³ ואנשוי אשרעמן העלה דוד איש וביתו וישבו עברי חברון ⁴ ויבאו אוכי יהוזה וינשוחו שם את־דוד מלך על־ביהת יהוזה וגדו לדוד לאמר אוכי ניבש גלעד אשע קברן ואת־שאול: ⁵ וישלח דוד מלכים אל־אשבי גבש גלעד ויאמר אל־הם ברכם אתם ליהוה אשר עשיהם החסד הזה עם־אדניםם עם־שאול ותקברו אותו: ⁶ ועתה | תחזקנה ידיכם והיו ללבניטיל כימת אדנייםם שואול וגמ־אותי משות בית־יהוזה למלך עליים: ⁸ ואבנבר שרכבא אשר לשאול ליהו קח את־איש בשחת בר־שאול ושברכו מחותם: ⁹ ימליכלו אל־הגולוד ואלה־האשבי ואלה־ירעאל ועל־אפרום ועל־בנימן ועל־ישראל כליה: ¹⁰ בראברבעם שניה אש־בשת בר־שאול במליכו על־ישראל ושתים שנים מלך איר בית יהוזה הוא אחיך דוד: ¹¹ יהי מספר הימים אשר־היה דוד מלך בחרון על־ביהת יהוזה שבע שנים ושה קדושים ¹² יצא אבנבר בר־רבר אש־בשת בר־שאול ממלחמותם בעונה: ¹³ ויאב בר־כרייה ובדי דוד צאלו ייפשום על־ברכת גבעון יהוזה ושב אלה על־הברכה מלה אלה על־הברכה מה: ¹⁴ יאמיר אבנבר אל־זאב בזומו ואנבר וchapko לפנינו ואמר יאב יקמ: ¹⁵ ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבניון ואיש בשחת בר־שאול ושנים عشر מעתני דוד: ¹⁶ ייחזקו איש | בראש רעהו וחרבו בצד רעהו נפלו ויחזקו ויארא לאל־מלcum ההוא חילקת הצרים אשר בגבעון: ¹⁷ ותהי המלחמה קשה עד־ממד ביום ההור ואנבר ואנבר ואנבר ואנבר ירשל לפסני עבדי דוד: ¹⁸ יהי־וועם של־שרה בני־צרייה יואב ואבישי שעשהאל ועשהאל כל־ברלוי כאחד הצבים אשר בשדה: ¹⁹ וירדך עשהאל אחיך אבנבר ואנברת לאלת על־הימן ועל־השטייל מאחרי אבנבר ²⁰ ייפן אבנבר־אחים ויאמר האתה זה עשהאל ונטה לך לעלי־ימןך אז על־שטייל ואחיך לך אחד מהגערים והיה־לב אחת־חלצתו ולא־אבה עשהאל לסור מאריכו: ²² ייטר שעוד אבנבר לאמר־אל־עשהאל סור לך מאחרי למאה אכלה ארץך ואך־אשא פנו אל־יואב אחיך: ²³ ויקמן לסור ויכהו אבנבר באחרי החנות אל־הכחש ותצא החנית מאחריו ויפל־שם ימת תחתנו ¹ ויהי כל־בבא אל־הפקום אשר־נפל שם עשהאל ימת ועמדו: ²⁴ ירדפו יואב ואבישי אחיך אבנבר והשמש באה והמה באו עד־גבעת אלה אשר־על־פנילים דרך דבר בעזון: ²⁵ יתקבצז בבי־בנמו אחיך אבנבר ויהי לאגודה אהת ועמדו על־ראש־אגודה אהת: ²⁶ וקרנא אבנבר אל־זאב ואמר־הלה נחצה תאכל תרבות

הכללו יערת הרים בהרונות ועד-מימי לא-תאמיר לעם לשוב מאחריו אחיהם:²⁷ «אמור יואב ח' האלים כי לו לא דברת כי איז מהבker נגעלה הקם אוש מאחריו אחיו»;²⁸ «ויתקע יואב בשופר ויעמוד כל-העם ולא-ירידפו עוד אחיך ושראל ולא-יספו עוד להלחם»;²⁹ «אבלר ואנשין הילכו בערבה כל-הילא ההוא ויעברו את-הידן וילכו כל-הבטהון ובאו מוקבים»;³⁰ «ויאב שב מאחריו אבניר ויקוץ את-כל-העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה-עשר איש ועשה-אל»;³¹ «עבדי דוד הכה מבני-מן ובאנשין אבניר שלשים-מאות וששים איש מתר»;³² «ישאו את-עשה-אל ויקבררו בקשר אליו אשר בית לחם ולכו כל-הילא יואב ואנשין וואר להם בחברון».

"strong= "H8478" x-morph= "He,R:Sp3ms" lemma| תחתן¹[2:23]

Chapter 3

"strong= "c:H3205" x-morph= "He,C:VNw3mp" וילדי lemma |¹[3:2]

"strong= "I:H0026" x-morph= "He,R:Np" lemma= "ביביגיל" [2][3:3] לביביגיל

"strong= "H8478" x-morph= "He,R:Sp3ms "תְּחִזֵּק" =lemma | תְּחִזֵּק [3]3:12

"strong= "H3919" x-morph= "He,Np" =lemma | לוש [3:15] 14[

"strong= "H3996" x-morph= "הבוֹא" מובא[3:25] lemma |¹⁵

Chapter 4

Chapter 4

¹ ישמע ברשאול כי מות אבנור בחברון וירפו ידיו וככל ישראלי נגבהלו;² ושני אנשים שרים גודקים היו ברשאול שם האחד בעונה ושם השני רכב בפי רםון הבהירתי מבני בנימן כי גם בארות מתחשב על בניינם;³ וברחו הבהירתיים גתמה ויהיו ישים גרים עד היום זהה;⁴ וליהונתן ברשאול בן

ונכה ורגלים בךחמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאחו אמגנתו ותנס ויהי בחפזה לנס יפל ופסח ושםו מפיבשת: ⁵ וילכו בכיירמן הבהירתי רכב ובענה ויבאו כחם הום אל-בון איש בשחת והוא שכב את משכוב האחים: ⁶ והנה באו עדתך הפטת לסת פהים ויכה אל-החותם ורכב ובענה אחוי נמלטו: ⁷ ויבאו הפטת והוא-שב עלי-מטהו בחרט משכנו ויכהו ומתחהו ויסירו את-ראשו ויקחו את-ראשו וילכו דרך הערבה כל-הלילה: ⁸ ויבאו את-ראשו אש-שבות אל-זוד חברון ויאמרו אלה מלך הנדר-ראש אש-שבות בר-ישראל אביך אשר בקש את-נפשך ויתן לך לאדני המלך נקמות הום הזה משאול ומי-רוץ: ⁹ וען זוד את-רכב | וא-יבענה אחוי בני רמנם הבארתי ואמר להם כי-יהה אשר-פדה את-נפשך מכל-צירה: ¹⁰ כי המגיד לו לאמר הנה-מת שאול והוא-היה קב' המשיח בביתו על-משכני ועתה שלא אבקש את-זוד מידכם ובערתי אתכם מרוחארן: ¹¹ ויען זוד כי-אנשים רשותם הרץ את-אושע-ציק בביתו על-משכני ועתה שלא אבקש את-זוד מידכם ובערתי אתכם מרוחארן: ¹² ויען זוד את-הנערים והרגלים ויקצין את-ידייהם וא-תר-לילים ויתלו על-הברכה בחברון וא-ראש אש-שבות ללחו ויקבר אביך בחברון:

Chapter 5

¹ ויבאו כל-שבטי ישראל אל-זוד חברונה ויאמרו לאמר הנה עצמן וברוך אנחנו: ² גם-אתמול גמ-שלשים בהhot שאול מלך עלינו אתה היות ¹¹ המוציא ¹² והמביא ¹³ את-ישראל ואמר והוא לך לנו את-הרעא את-עמו את-ישראל ואתה תהייה לנו מלך על-ישראל: ³ ויבאו כל-זון ישראל אל-המלך חברונה ויכרתו להם המלך זוד בריית בחברון לפני יהוה וימשחו את-זוד למלך על-ישראל פ' בירושלים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: ⁵ בחברון מלך על-יהודה שבע שנים ושהה חמשים ובירושלים מלך שלשים ושלש שנה על כל-ישראל יהודה: ⁶ מלך המלך ואנשיו וירושלים אל-היבsti יושב הארץ ואמר זוד לאמר לא-תבוא לפני יהוה כי אם-הסורך הערים והפסחים לאמר לא-יבוא זוד הנה: ⁷ וילך זוד את-קדמת צון היא עיר זוד: ⁸ ואמר זוד ביום ההורא כל-מכה בסיסי וגע בצדור וא-תפסחים שנארן ¹⁶ נפש דוד עליון ¹⁵ ואמר זוד על-כן יאמרו עיר פסח לא יבוא אל-הבית: ⁹ ושב זוד במצדה ויקראלה עיר זוד יבן זוד סבב מוקמלוא וביתה: ¹⁰ וילך זוד הלו וגדול יהעה אלה צבאות עמו: ¹¹ ישלח חירם מלך-צאר מלכים אל-זוד עצי ארום וחורי עץ וחורי עץ וחורי עץ וא-יבון קור וגבורת זוד כי-היכין יהעה למלא כל-ישראל כי-ושא מלכתו בעבור עמו ישראל: ¹³ וקח זוד עד פלשתים ושים מירשלם אחיך במא מחיםו וילדו עד לדוד בנים ובנות: ¹⁴ אלה שמות הילדים לירושלים שמעו ושוב ננון וטלמה: ¹⁵ ויבחר וא-ישוע ונג פיע: ¹⁶ ואיל-שמע וא-לידע וא-לפלט: ¹⁷ ישב מען פלשתום כ-משחו את-זוד למלך כל-פלשתים לבקש את-זוד ושם דוד וירד אל-המצודה: ¹⁸ פלשתים באו יגיטשו בעמק רפאים: ¹⁹ וישראל זוד בהוה לאמר האעלה אל-פלשתים התתנג בידי ואמר והוא אל-זוד עללה קיברתו אתנו את-הפלשתים בזק: ²⁰ ויבא דוד בבעל-פרצים וכים שם זוד ואמר פרץ יהוה את-איבן לפני כפרץ מים על-כן קרא שם-המקום ההוא בעל פרצים: ²¹ ויעזבו-יהם את-עכיהם וישראל זוד ואנשיו: ²² ויפסו עד פלשתים לעלות ונטשו בעמק רפאים: ²³ וישראל זוד יהוה ויאמר לא מעלה הסב אל-אחריהם ובאת להם מפלו בכאים: ²⁴ כי-הקל עצה בראשי הכאים או-תחרץ כי אז יאיה לפניו להקות במתנה פלשתים: ²⁵ ויעש זוד כי-אשר צהו יהוה ויר את-פלשתים מגבע עד-באר גור:

¹¹ היהה | lemma = "יה" x-morph = "He,Vqp2ms" strong = "H1961" x-morph = "He,Vqp2ms" strong = "H1961" 5:2

¹² מוציא | lemma = " יצא" x-morph = "He,Vhrmsa" strong = "H3318" x-morph = "He,Vhrmsa" strong = "H3318" 5:2

¹³ וה מביא | lemma = " בוא" x-morph = "He,C:Td:Vhrmsa" strong = "c:d:H0935" x-morph = "He,C:Td:Vhrmsa" strong = "c:d:H0935" 5:2

¹⁴ 5:8

¹⁵ שניי | lemma = "שניא" x-morph = "He,Vqsmcp" strong = "H8130" x-morph = "He,Vqsmcp" strong = "H8130" 5:8

¹⁶ שניו | lemma = "שניא" x-morph = "He,Vqp3cp" strong = "H8130" x-morph = "He,Vqp3cp" strong = "H8130" 5:8

¹⁷ קשטען | lemma = "شمע" x-morph = "He,R:Vqc:Sp2ms" strong = "k:H8085" x-morph = "He,R:Vqc:Sp2ms" strong = "k:H8085" 5:24

Chapter 6

¹ ויפר עד זוד את-כל-בchor בישראל שלשים אלף: ² יקם | וילך זוד וכל-העם אשר אותו מבעל יהודה להעלות שם את ארון האלהים אשר-בקררא שם עם יהוה צבאות ישב הקרים עליו: ³ וירכו את-ארון האלים אל-עגלת חלשה ושאהו מבית אבינקב אשר בגבעה ויאן וא-יבון בון-איבנקב נגבים את-העגלת חדשה: ⁴ ויאחו מבית אבינקב אשר בגבעה עם ארון האלים וא-יבון הלה לפני הארון: ⁵ זוד | וכל-בhor שליאל משחיקים לפני יהוה בכל ברושים וככורות ובגבים וכתפים ובמנענים ובצללים: ⁶ ויבאו עד-גער נכוו ישלח עזאל אל-ארון האלים ויאחו בו כי-שפטו הבקר: ⁷ ויחראף יהוה בעלה ויכהו שם האלים על-העל וימת שם עם ארון האלים: ⁸ ויהר זוד על-אשר פרץ יהוה פרץ בשזה ויקרא למקום ההוא פרץ זהה עד הים זהה: ⁹ וירא זוד את-יהה ביום ההוא ואמר איך יבוא אל-ארון יהוה: ¹⁰ ולא-אבה זוד להסיר אליו את-ארון יהוה על-עיר זוד ויטהו בית עבד-אחים הגת: ¹¹ ושב ארון יהוה בית עבד-אחים הגת: ¹² ויגד למלך זוד לאמר בker יהוה את-באות עבר זוד אדים וא-כל-ישראל בעבור ארון האלים וילך זוד ועל את-ענד אדים וא-כל-בhor: ¹³ כי-עדי נשי ארונו יהוה שש-צדדים יזבח שור ומרא: ¹⁴ זוד מכרך בכל-ען לפני יהוה זוד חgor אפוד בד: ¹⁵ זוד וכל-בhor ישראל מעלים את-ארון יהוה בתורה ובkul שופר: ¹⁶ ויהי ארון יהוה בא עיר זוד ומיכל

בתשאול נשקפה | بعد החלון ותרא את המלך דוד מפוז ומכרפר לפני יהוה ותבו לבלבך: ¹⁷ יבואו אתי ארון יהוה ויצנו אותו במקומו בתוער האהיל אשר נטה לזו דוד עזען עלות לך יהוה ושלוםים: ¹⁸ ויכל דוד מהעלות השעה והשלמים וברוך אתה יהם בשם יהוה צבאות: ¹⁹ ויחלן לכל העם לכל המן ושראל לאש חلت לדם את ואשר אחיך וברוך אתה יהם בשם יהוה צבאות: ²⁰ ישב דוד לבירך את ביתו ותצא מצל בתשאול לך ראת דוד ותאמר מהונכד היום מלך ושראל אשר נגלה היום לעין אמרות עבורי כהגולות גנות אחד ברקים: ²¹ יאמיר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחרבי מאריך ומכל ביתו לצת אוט נגיד על שם יהוה עלי ישראל ושחקתי לפני יהוה: ²² ונקלתי עוד מאהת והייתי שפל בעיני עם מה אמרת עם אבך: ²³ ולמיכל בתשאול לא היה לה ילך עד ים מותה: פ

Chapter 7

¹ יהי כי ישוב הפלן בביתו יהוה הנימלו מסביב מכל אביו: ² יאמיר המלך אל נתן הנביא ראה לא אנכי ישב בבית ארחים וארון האלים שיש בטון הרעה: ³ ואמיר נתן אל המלך כל אשר בלבך לך שעשה כי יהוה עktop: ⁴ יהי בלילה ההוא יהי זבר יהוה אל נתן לאקו: ⁵ לך ואמרת אל עבדך אל דוד כי אמר יהוה אתה תנבה עלי בית לשפט: ⁶ כי לא ישפט בבוח למים העלמי את בני ישראל מתחנן באלה ובמשכן: ⁷ בכל אשר התחלט בכל בני ישראל מדברת אורה שפטני ישראל אשר צוית לרעות את עמי אתי ישראל לאמר למה לא בנותם לי בית אחים: ⁸ עתה כהיא תארך לעבדך לך אורה היה צבאות אני לך תורך מורה הנה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי עלי ישראל: ⁹ אהיה עמל בכם אשר הלקת ואכרתת את כל אורה מפניך ועתה לך שם גוזל כשם הגדים אשר בארץ: ¹⁰ ושמתי מיקום לעמי לשישראל וגבעתו שכך מתחנו ולא וגוע עד לאיסוף בניעול להענות ואשר בראשונה: ¹¹ ולמקרים אשר צוית שפטים על עמי ישראל והנחתתי לך מכל אורה והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה: ¹² כי ימלאו ימך שכבת את אבניהם וקומיות את צעריך אחריך אשר יצא ממעיר והכינתי את מלכתה: ¹³ הוא יבנה בפיו לשמי וכונתי את כסא מלכתו עד עולם: ¹⁴ אני אהיה לך לאב והוא יהה לך לבן אשר בהעוט והכחתו בשפט אנשים בנבغي בני אך: ¹⁵ וחסדי לאיסור ממנה באשר הסratio מפלניך: ¹⁶ ונאמן בתקה ומילתך עד עולם לפניך כסאל היה וכן עד עולם: ¹⁷ ככל הדברים האלה וכל החזון הזה כן דבר נתן לך דוד ושל פני יהוה ואמר מי אנכי אדע יהוה נמי בית כי הביאתני עד הלאם: ¹⁸ ותקטן עוד זאת בעינך אדע יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזה תורת האעם אדע יהוה: ²⁰ ונמה יוסיף לך לדבר אליך ואת עבדך אדע יהוה: ²¹ ובבור דרכך וכלבך עשת את כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך: ²²ullen גזרת אדע יהוה כי אין כמוך ואין אליהם זולך בכל אשר שמענו באזני: ²³ ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלו לאלהים לפקודתו לעם ולשומות לו שם ולשונות לכם הגדולה ונראות לאך מפן עמן אשר פרית לך ממצרים גוים ואלהי: ²⁴ ותקננו לך את עבורך ישראל | לך עם עד עולם ואתה יהוה קיית لكم לאלהים: ²⁵ עתה יהוה אליהם הדברך הרבה דברת על עבדך ועל ביטו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת: ²⁶ ויגדל שכם על כלך עלהן מצא עבדך אתך דוד יהה נכו לפניך: ²⁷ כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלימה את און עבדך לאמר בית אבנה לך על ישראל ובית עבדך דוד אתה תפלה זאת: ²⁸ עתה | אדע יהוה אתה יהוא האלים ודבירך יהי אמר ותדבר אל עבדך את התובה הזאת: ²⁹ עתה הו אל בירך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי יאהה אדע יהוה זברת וברכתך יברך בית עבדך לעולם: פ

Chapter 8

¹ יהי אחריך וכן דוד את פלשתים וכניים ויהי מזבחך בחייב השכוב אותם ארחה וימוך שנחיכבים להמתת ומלא החבל להחיות ותהי מזבח לדוד לעבדים נשאי מנחה: ³ נז דוד את הגדוע ברוחך מלך צובה בלבך להшибיך: ⁴ ואלך דוד מפענו אלף ושבע מאות קרשים ושרים אלף אש רגיל ועקר דוד את כל הרכב יוציא ממנה מה רכב: ⁵ תבא ארכם דמליך לעזר להגדוע מלך צובה וכן דוד בארכם עשרים ושנים אלף איש: ⁶ נזם דוד נצבים בארכם דמליך ותהי ארם לדוד לעבדים נשאי מנחה וישעה יהוה את דוד בכל אשר הלאן: ⁷ יקח דוד את שלטי היזוב אשר הוא אל עבדך הגדוע ויבאים ירושלים ומגבעת עיר הגדוע לך המלך דוד ונשחת הרבה מאד: ⁹ וישמעו הלי מלך חמת כי הכה דוד את כל היל הגדוע: ¹⁰ ושלח תען איזריבון אל הפלר ר' דוד לשאלון לשלים ולברכו על אשר ולחם בהגדוע וילחו כי איש מלומודת תען היה הגדוע ובינו היה קל-קסף וכלי נחשת: ¹¹ גם אתם הקדיש המלך דוד ליהו עם הכסף והזהב אשר הלאן ממלך שמונה עשר אלף: ¹⁴ נזם באדים נצבים כל-אדום שם נצבים ימי ברוחך מלך צובה: ¹³ ויעש דוד נס בלבו מהគות את ארכם ביא-מלך שמונה עשר אלף: ¹⁵ ימלך דוד על כל-ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו: ¹⁶ יואב כל-אדים עבדים לדוד ויעש יהוה את דוד בכל אשר הלאן: ¹⁷ יצדק בראhitוב ואחות מלך בר-אביתר כהנים ושויה סופר: ¹⁸ ובניהם בראhitוב והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו: פ

Chapter 9

¹ ואמר דוד ה כי יש עוד אשר נותר לביית שאול ואעשה עמו רסס בעבור יהונתן;² ולבית שאול עבד ושמעו ציבא ויקראו לו אל-דוד ואמר המלך אליו אתה ציבא ואמר עבדך;³ ואמר המלך האפס עד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אל-היהם ואמר ציבא אל-המלך עד בן לייהונתן נבה לגלים;⁴ ואמר דוד איפה הוא ואמר ציבא אל-המלך הנה הוא בית מכך ברעמאיל בלן דבר;⁵ ושלח המלך דוד וקחוה מבית מכיר ברעמאיל מלן דבר;⁶ ובא מפיבשת ביריהונתן בראשון אל-דוד ופל על פנוי ושותחו ואמר דוד מפיבשת ויאמר הגה עבדך;⁷ ואמර לו דוד אל-תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך וקהבתי לך את כל-שזה שאול אביך ואתה תאכל לךם על-שלוחן תמיד;⁸ ושותחו ואמר מה עביך כי פנית אל-הכלב הפת אורה כמנון;⁹ וקראה המלך אל-אלציבא נער שאול ואמר לאך לךר דוד נברדני;¹⁰ ובעדך לו את האזלה אהרה בירון ועבדך והבאת והיה לבראדניך לךם ואכלו ומפיבשת ביראדניך יאל תל תמיד לךם על-שלוחן לבראדניך;¹¹ ואמר ציבא אל-המלך ככל אשר יציה אידי המלך את-עבדו כן יעשה עביך ומפיבשת אל-כל-בתו;¹² ולמפיבשת בירון ושמע מיכא וכל-מושב בית-ציבא עבדים למפיבשת;¹³ ופיבשת شب' בירונם כי על-שלוחן המלך תמיד הוא אכל והוא פוך שטי רגלו;¹⁴

Chapter 10

¹ ויהי אחריכן ימת מלך בני עמן ומלך חנן בנו מתקתו;² ואמר דוד אעשיה-חסד עם חנן בירון כאשר עשה אביו עמד' רסס ושלה דוד לבן בירון ביד-עבמי אל-אביו יבוא עבמי דוד ארץ בנו עמו;³ ואמר לו שלו בירון אדוניהם רמכבל דוד אדא-בון בעין כי-ישלח לך מנוחים הלא בעבור חוקור את-העיר והרעה ויהפלה שלח דוד את-עבמי אליך;⁴ ויקח חנן את-עבמי דוד וinalg' אתי-חצצ זקון וקרת את-מידוקם בחצי עד שתותחים ושולחים;⁵ ויגדו לדוד ושליח לקראתם כי-הו האנשים נכלמים מאריך ויאמר המלך שבו בירוחו עד-יצמח קנקם ושובתם;⁶ ויראו בון עמו כי-באשו בירון ושלחו ושברו את-ארם ביטרחות ואת-ארם צובא אל-גמל ואת-מלך מעכה אל-אי אש ואיש טוב שנשים-עשר אלף איש;⁷ ושםע דוד ושליח את-יאב ואת-כל-האבא הגברים;⁸ ויאו בון עמן וערכו מלחה פתח השער וארם צובא ורוחוב ואישיטוב ומעה לבם בשדה;⁹ וירא יואב כי-יהת אל-י פניהם ומאתו יហר מכל-בוחרי ישראל;¹⁰ וערן ל夸ראת ארם;¹¹ ואת-בירר העם נתנו ביד אבשי אתיו ויארך להקאות בני עמו;¹² ואמר אם-תקזק ארם מטהו והיה לי לשועה ואם-בדני עמן יצחקו מפהר והלכתי להוציאו לה;¹³ חוק גנתחוק בעד-עמן ובעד ערי אלהינו ויהה夷 שעה הטוב בירנו;¹⁴ ויגש יואב והעם אשר עמו למלחה בארכן וינסו מפינו;¹⁵ ובין ראו כי-נס אל-ים ויבנ-ס מפינו אבשי ויבאו העיר ושב יוֹבָן ועל-בון עמן ויבא רושלים;¹⁶ וירא ארם כי-גוף לפניו שיראל ואספסי יודה;¹⁷ ושליח הדודו ויאא את-ארם א-שר-מעבר הנهر ויבאו חילם ושבך שרצבא הדודו לפרקיהם;¹⁸ ויגד לדוד ס-יאסף את-כל-ישראל ושבן את-הירדן ויבא חלהמה וערכו ארם ל夸ראת דוד וילחמו עמו;¹⁹ ויגס ארם מפינו ישראל וירוג דוד מארם שבע מאות ר'כב וארכבים אלף פרשים ואת-שבך שרצבא הכה וימת שם;²⁰ ויראו כל-המלחמות עבדי הדודו כי נגפו לפני ישראל ושלמו את-ישראל ושבדים ויראו ארם להוציאו עד את-בוני עמו;²¹

"strong= "b:H3478" x-morph= "He,R:Np" lemma= "ישראל" 9:10¹¹ ביראל | ma= "ישראל" 9:10¹²

Chapter 11

¹ ויהי לתשובה השנה לעת | צאת המלכים ושליח דוד את-יאב ואת-עבמי עמן יצרו על-רבה ודוד ושב בירונם;² ויהי | לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתה-לן על-ג' בתה-מלך וירא אשה רחצת מעל האג ואשה טבת מראה מthead; ³ ושליח דוד וידרש לאשה ויאמר הלאיזאת בת-שבע בת-אליעם אשת אויה החת;⁴ ושליח דוד מלכים וקחוה ותבנא אל-י ושב עמה והוא מתקשות מטמאתיה ותשב אל-ביתה;⁵ ותהר האשה ותשלה ומגד לדוד ואמר הרה אביך;⁶ ושליח דוד אל-יאב שלח אל-אי את-אויה החת ושליח דוד לירון רגילה ויאב את-אויה אל-יד;⁷ ויבא אויה אל-י ושליח דוד לשлом יאב ושלום העם ולשלום המלחמה;⁸ ואמר דוד לאורה כד לבייך כד לבייך רגילה ויאב את-אויה מפיה המלך;⁹ ושבך אויה פתח בית המלך את כל-עבמי אדני ולא יגד אל-ביה;¹⁰ ויגדו לדוד לאמר לא-ירך אויה אל-ביה ולא-ירך דוד אל-יאב ולא-ירך דוד תירך ואמר אויה אל-יד דוד תירך וירא ויהודה ושבם בסכות ואדני יאב ושבמי אדני על-פנוי השדה חטים ואב א-ביה לאכל ולשתות ולשבך עם-אשתי חיר'ות נפשך אמר-יאשה את-הדבר הזה;¹² ואמר דוד אל-אויה שב ביה גם-היאם ומחר א-שלחו ושב אויה בירונם בזעם ההוא ומחרחת;¹³ וירא דוד ויאכל לפנוי ושת ושבך והוא בערב לשכוב במקשכוב עם-עבמי אדני וא-ביה לא יגד;¹⁴ ויהי בבוקר וכתב דוד ספר אל-יאב ושליח ביד אויה;¹⁵ וכתב בספר לאמיר הבן את-אויה אל-מול פנוי המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכח ומוטת;¹⁶ ויהי בשמור יואב אל-העיר ויתן את-אויה אל-המקום אשר יזע כי אנשיך-יל שם;¹⁷ ויאו א-יש הער ולחמו את-יאב ופל מוקהעם מעבמי דוד ימת גם אויה החת;¹⁸ ושליח יואב ויגד לדוד את-כל-דבורי המלחמה;¹⁹ ויאו את-המלך לאמיר كالוחת את כל-דבורי המלחמה לדבר אל-המלך;²⁰ והיה אם-תעלת חמת המלך ואמר לנו מדוע גנטתם אל-העיר להלחתם הלו א-ישתם את-שרינו מעל החומה;²¹ כי-הה א-יאכימל ביריבשת

הלווא'שה השילכה עליו פלח רכב מעל החומה. וימת בתבץ למה נשפטם אל-חומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מות:²² יילך המלאך בבר. וידעך את כל-אשר שעלה? יאב²³ ויאמר המלאך אל-דוד כייגרו עליינו האנשימים וצאו אלינו השדה ונהייה עליהם עד-פרטת השער:²⁴ וויה¹¹ המרים¹² אל-עבדר מעל החומה וימתו מעברינו המלך וגם עבדך אוריה החתי מות:²⁵ ויאמר דוד אל-המלך כה-תאמר אליו יאב אל-ירע בעיניך את-הדבר הזה כי-כזה וככזה תאכל החרב מה-לך מליחמתך אל-העיר וקרסה ומחורה;²⁶ ותשמע אשת אוריה כירמת אוריה אישת ותקספך על-בעלה:²⁷ ושבך האבל ושלוח לך ואספה אל-בition ותהי לו בן וירע הדבר אשר עשה לך בעני זהה:

¹¹ וראו | lemma = "יראה" x-morph= "He,C:Vhw3mp" | ¹² המרים | lemma = "יראה" x-morph= "He,Td:Vhrmpa" | ¹³ מלך | lemma = "מלך" x-morph= "He,R:Ncbsc" | ¹⁴ מות | lemma = "מות" x-morph= "He,R:Ncbdc" | ¹⁵ עלה | lemma = "עלה" x-morph= "He,R:Ncbsc" | ¹⁶ יילך | lemma = "ילך" x-morph= "He,R:Ncbsc" | ¹⁷ ישבך | lemma = "שבך" x-morph= "He,R:Ncbsc" | ¹⁸ ישבך | lemma = "שבך" x-morph= "He,R:Ncbsc" | ¹⁹ ישבך | lemma = "שבך" x-morph= "He,R:Ncbsc" | ²⁰ יילך | lemma = "ילך" x-morph= "He,R:Ncbsc" | ²¹ ישבך | lemma = "שבך" x-morph= "He,R:Ncbsc" | ²² יילך | lemma = "ילך" x-morph= "He,R:Ncbsc" | ²³ יילך | lemma = "ילך" x-morph= "He,R:Ncbsc" | ²⁴ יילך | lemma = "ילך" x-morph= "He,R:Ncbsc" | ²⁵ יילך | lemma = "ילך" x-morph= "He,R:Ncbsc" | ²⁶ יילך | lemma = "ילך" x-morph= "He,R:Ncbsc" | ²⁷ יילך | lemma = "ילך" x-morph= "He,R:Ncbsc"

Chapter 12

ושלח והו את-ינון אל-דוד ויבא אליו ויאמר לו שמי אנשים היו בעיר אחת אחד שעיר ואחד ראש:² לשור היה צאן ובקר הרבה מאד: וילש אורך כי אמ-ככשה אחת קתנה אשר קנה ויתה ותגדל עמו ומכאן תשקה וכחיקן תשקב ותהיilo בכת: ⁴ יבא הלך לאיש העשיר ויחמל לסתת מצאן ומקרכו לעשות לארם הבאי לו וקוח את-ככשת האיש הרראש ויעשה לאיש הבא אליו:⁵ ייטראף דוד באיש מאד ויאמר אל-גנון חיהו כי ברמות האיש העשה זאת:⁶ את-הככשה ישלם ארבעתים על-כך אשר עשה את-הדבר הזה ועל אשר לא-יחסך:⁷ ויאמר נתן אל-דוד כי-אמר ויהה אל-תני ישראל ואנכי מלחתי למלך על-ישראל ואני הצלתי מיד שאל:⁸ אנתה לו את-בition אל-ירע ואת-ינשי אד-ירע בחרוך ואתהנה לבי-את-בition ושראל והוזה ואספה לך לתהנה וככנה:⁹ מודיע בזיה | את-הדבר היה נעשה ברען¹¹ את אוריה החתי הכתם בחרב ואתה אשׁת לחתת לך לאשה ואתנו הרגת בחרב בבי עמו:¹⁰ עיטה לא-טסור חרב מפיקן עד-עולם עקב כי בזיהו ותקוח את-אשת אוריה החתי להוות לך לאשה:¹¹ כה | אמר והוא הנני מוקם עלייך רעה מביך ולקחתי את-ינשך שעיר ומתקי לרגע ושבכ-עם-ישיך לעיני השם השאות:¹² כי אתה עשית בסתר ואני עשה את-הדבר הזה נגדי כל-ישראל ונגד השם שום:¹³ ויאמר דוד אל-גנון חטאתי ליהו ס ויאמר נתן אל-דוד גם-יהו העבר חטאך לא תמות:¹⁴ אפס כי-בא נאצט את-אובו והוא בדרכו הוה גם הבן הילך לך מות ימות:¹⁵ יילך נתן אל-בition ויגר יהוה את-הילד אשר לדיה אשׁת אוריה לדוד ואנש:¹⁶ יבקש דוד את-האללים בעד הנער ויצם דוד צום ובא ולן ושכבר ארצה:¹⁷ יקומו זקני ביתו לעקימון מראה הארץ ולא אבה ולא-ברא אתם לחם:¹⁸ ויהי ביום השבעי וימת הילך ויראו עבדיו דוד להגיד לו | כ-כימת הילך כי אמרה הנה בהיות הילך לו דברנו אלו ולא-ישמע בקהלנו ואיר נאקר אליו מות הילך ועשה רעה:¹⁹ יירא דוד כי עבדיו מתחשים ויבן דוד כי מת הילך ולא-יעבדיוgmt המת הילך ולא-יעבדוgmt המת הילך ויאמר דוד כי עבדיו יתעננו ותאכלו יתעננו ותאכלו:²¹ ייאמרו עבדיו אל-מי יתעננו יתעננו ותאכלו:²¹ יתעננו ותאכלו מות הילך כי צמת ותברך וכא-שבר מות הילך קמת ותאכל לחם:²² ויאמר בעוד הילך לו צמת ואכבה כי אמרתי מי יתעננו יתעננו ותאכלו:²³ עיטה | מות להוה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הילך אל-וּ והוא לא-ישוב אל:²⁴ וונחן דוד את בת-שבע אשׁתו ויבא אליה ישכבר עמה ותכל בון ויראה¹⁴ את-שם שלמה והוה ארבון:²⁵ ישלח ביד-גנון הגביא ויראה את-שםו זיזיה בעבור יהוה:²⁶ ילחם יא-ב ברבת בון עמו וילך את-עיר המקולכה:²⁷ ישלח ואב מלכים אל-דוד ויאמר נלחמתי בربה נטלה-תני את-עיר הרים:²⁸ עיטה אסף את-ימר העם וינה על-העיר ולכדה פראלך אני את-העיר ונקרא שמי עלה:²⁹ יאסף דוד את-כל-העם וילך רבתה ולקם בה וילכה: ³⁰ יקח את-עתרת מלכים מעל ראהו ומתקלה ככר זהב ואבן וקריה ותקיי על-ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה קאדים:³¹ ואת-העם אשר-בנה הוציאו ושם במנרה ובחרץ גבחל ובמנורת הברחל והעבר אותם במלון¹⁵ יוכן ועשה לכל ערי ביני עמו ישב דוד וכל-העם ירושם: פ

¹¹ בענו | lemma = "עון" x-morph= "He,R:Ncbdc:Sp3ms" | ¹² שמלה | lemma = "שמלה" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" | ¹³ ותני | lemma = "חנן" x-morph= "He,Vqq3ms:Sp1cs" | ¹⁴ ותקרא | lemma = "קרא" x-morph= "He,C:Vqw3fs" | ¹⁵ במלון | lemma = "מלון" x-morph= "He,Rd:Ncmgsa"

Chapter 13

¹ יהי אחריך ולא-בלים בז-דוד אהות יפה ושםה תמר ויאבה אמן בז-דוד: ² יצר לא-מן להתמלות בעבור תמר אהות כי בתולה היא ויפלא בעיניו אמן לעשות לה מואה:³ ולמן רע ושםו זונב בז-שמעה אחוי דוד וונזוב איש חכם מאד:⁴ ויאמר לו מודיע אתה כהה דל ברה מלך בברך בבלך הילא תניד לי ויאמר לו אמן את-תמן אהות לא-בלים אחוי אחוי ארבון:⁵ יא-בר או היזוב שכב על-משבך והתמל ובא אביך לראותך ואמרת אל-וּ תבא נא-תker אהות ותברני לך ועתה לעין את-הברנה למعلن אשר אראה ואכלתי מידה:⁶ ישבך אמן ויתחל יבא המלך לראות ויאמר אמן אל-המלך תבר נא-תker אהות ותלב בעין-שטי לברות ואברה מידה:⁷ ישלח דוד אל-תמן הבינה לאמר וכי נא בית אמן אבור ועשילו הברנה:⁸ יטלק תמר בית אמן אורה והוא שכב ותקח את-הברן ותליש¹¹ ותלב בעין ותבל

את־הלהבות: ⁹ ותקח את־המשרת ותעק לפניהם ואמר אמן לא יכול ותעניך תזכיר את־הלהבות אשר עשתה ותבא לאמן אחותה הגדולה: ¹⁰ יאמר אמן אל־תמור הבאי הברה הגדולה ואברה מיר ותעניך תזכיר את־הלהבות אשר עשתה ותבא לאמן אחותה הגדולה: ¹¹ ותגש אליו לא כל־ויתוך־בה ולא אמר לה בזאי שכבי עמי אחותי: ¹² ותאמר לו אל־אחותי אל־תגעני פְּלֵא־עַשְׂרָה מִצְרָיִם ויצאו כל־איש מעליהם: ¹³ ואנו אנה אוליר את־חraftedי אתה ומהך את־הנבלת הגדולה: ¹⁴ ולא אבה לשמע בקולה ויתזק ממנה ונעננה ושכב אתה: ¹⁵ ושבנה אהמן שנאה גדולה ממד כדוֹלה השאה אשר שעננה מהבה אשר אהבה ואמרלה אהמן קומי לך: ¹⁶ ותאדור לו אל־אותה הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר־עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה: ¹⁷ ויקרא אתרנערו מיטרתו ואמר שלוחנו את־הזהת מעלי חוץה ונעל הדלת אחריה: ¹⁸ ועליה כתנת פסם כי מלבשן בנות־המלך הבתוות מועלם ונעל אותה מיטרתו החוץ ונעל הדלת אחרת: ¹⁹ ותקח תמר אפר עלה־ראשה וכתנת הפסם אשר עליה קרעה ותשם זיה עלה־ראשה ותכל רלו וזקה: ²⁰ ויאמר אלה אבשלום אהיה האמיןון אחיך היה עמר ועתה אחותי הברה־אחותיך הוא אל־תשתיו אט־לבר לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיך: ²¹ והמלך דוד שמע את כל־דברים האלה וחרר לו מאד: ²² ולא־לידבר אבשלום עם־אהמן לטרע ועד־טוב כי־שנא אבשלום את־אהמן על־דבר־אשר ענה את תמר אחותך: ²³ ויהי לשנעם ימים והוא גזים לאבשלום בבעל חצור אשר עם־אפרים ויקרא אבשלום לכל־בני המלך: ²⁴ ניבא אבשלום אל־המלך ויאמר הנגרנא גזים לעבדך וירנא המלך ובעדי עס־עיבור: ²⁵ ויאמר המלך אל־אבשלום אל־בנוי אל־גיא נעל־כלנו ולא נקב עד־עליכו ויפרץ־בנוי ולא־אבה לכת וברכה: ²⁶ ויאמר אבשלום ולא־ירנא אהמן את־וְאַתְּ אֶת־המלך לו המלך ליפה יור עפרק: ²⁷ ויפרץ־בנוי אבשלום ושלוח אותו אהמן ואת־המלך ואת־המלך אט־באמן בין־אמרת אלילם הכה את־אהמן והמתם אותו אל־תיראו הלא כי־אנכי צויתם חזקו והיו לבני־חיל: ²⁸ ויעשו ערי־אבשלום לאהמן כאשר צוה אבשלום יקומו | כל־בני המלך וירכו אווע־על־פְּרָדוֹ ווּנְסֹן: ²⁹ ויהי היפה בזר והשمعה באה אל־דזונ לאמר הכה אבשלום את־כל־בני המלך ולא־ינטור מהם אחד: ³⁰ ויקם המלך ויקרע את־בגדיו ושבב ארצה וכל־עדי נצחים קרעין בגדים: ³¹ יען יונקב | ברשומה אחיד־ודושם אל־יאמר אדונין את־כל־הנערים בגיה־מלך המיתו כי־אהמן לבזו מט פיעל־פי אבשלום־הויה שומעה מיטום ענטו את־תמר אחותך: ³² ועתה אל־ישם אדונין המלך אל־לבון דבר לאמר כל־בני המלך מטו כי־eahman לבזו מט פיעל־פי יברח אבשלום ויאה הנער הצפה את־יענו: ³³ יער ואהנה עם־ירוב הליכם מדריך אחורי מצד ההר: ³⁴ ויאמר יונקב אל־המלך הנה בני־המלך באו כדבר עבדך כן היה: ³⁵ וויתו | ככלתו לדבון והנה בני־המלך באו ושאו קולם ויכו גם־המלך וכיל־עדי בוכי גזול מאד: ³⁶ ואבשלום בוח ויל אל־טמפני־ה מלך גשור ויתאבל על־בונו כל־הימים: ³⁷ ואבשלום ברכו ליר גשור ויהי שם שלש שנים: ³⁸ ותכל־דוד המלך לצאת אל־אבשלום כינחם על־אהמן כי־מת: ³⁹

¹¹ [13:8] ותלוֹש | lemma= "לוֹש" strong= "c:H3888 x-morph= "He,C:Vqw3fs" ¹² [13:13:34] עינו | lemma= "עַן" strong= "H5869a x-morph= "He,Ncbsc:Sp3ms" ¹³ [13:37] עמי־חוֹר | lemma= "עַמֵּי־חוֹר" strong= "H5991 x-morph= "He,Np"

Chapter 14

¹ יעד יואב בצרה כי־בל המלך על־אבשלום: ² ושלח יואב־תוקעה ויקח שם אשא בכתמה ויאמר אלה התאבל־תָּא ולבש־יָא בגד־יא אבל־תסוכי־שָׁמָן והיה כאהה זה ימים רבים מתאבלת על־מת: ³ ובאות אל־המלך ודברת אליו כדבר הזה ושם ויאב את־הבדרים בפי: ⁴ ויאמר האהה התקעית אל־המלך ותפל על־אפיק ארצה ותשתחוו ותאמור הושעה המלך: ⁵ ויאמר־לה המלך מה־לך ותאדור אבל־אהה־אלמנגה אני ומאת אשא: ⁶ ולשפחתך שני בנים וגען שיחם בשחה ואני מצל ביחסים יונת את־האחד וימת את־ה אחד ויהנור קמנה כל־המשפחה על־שפחתך ויאמרתו תפְּי | את־מכה אוחז נמלהה בנטש אוחזינו הרג ונסמידה גם את־היושר וכבו את־גחלתי איש־ナル לבת־שומ־לאושן ⁷ שם ושארית על־פְּנֵי האדמה: ⁸ ויאמר המלך אל־האהה לך לבי־תיר ואני אצעה עלי: ⁹ ותאמור האהה התקוקעת אל־המלך עלי אדונינו העון ועל־בית אובי והמלך וכסאו גזוק: ¹⁰ ויאמר המלך המדבר אל־גיא ויבאו און־אל־יאיסוף עד־געתה בר: ¹¹ ותאמור זיכר־נה המלך את־יהוֹה אל־הָר מהרבתה ¹² גאל־הך לשחת ולא שפחו את־בנוי ויאמר־יהוֹה אס־פְּל משערת בכר־ארצה: ¹³ ותאמור האהה פרדרינה שפחתה אל־אדונינו המלך דבר ויאמר־הך: ¹⁴ כי־ימות נמות וככום־הנוגדים ארציה אשר לא יאספו ולא־ישא אלהים נפש וחשב מחלוקת הדבר הזה כאשם לבת־השב המלך את־נדוח: ¹⁵ ועתה אשר־באתי לדבר אל־המלך אדונינו את־הדבר הזה כי־יראי העם ותאמור שפחתה־הך־אברה־הָא אל־המלך أول־ישעה המלך את־דבר אמתו: ¹⁶ כי ישמע המלך להאי לשבוב הטוב והרעו יהוה אלהים יונקב ¹⁷ יען המלך ויאמר יהוה־הא בבר־אדוני המלך לטענה כי | כמלוא־האללים כו אדוני המלך לשמע הטוב והרעו יהוה אלהים יונקב ¹⁸ יען המלך ויאמר אל־א לא תכחח ממעי־דבר אשר־אנו שאל אתך ותאמור־האהה זיכר־נה אדונינו המלך: ¹⁹ ויאמר המלך היך יואב אתך בכל־זאת ומען האהה ותאמור חינפישן אדונינו המלך אס־אש להכון ולהשמל מכל אשר־דבר־אדונינו המלך כי־עבדך ייאב־הרא צנוי והוא שם בפי שפחתה את־כל־הבדרים אלה: ²⁰ לבעבור סבב את־פְּנֵי הדבר עשה עבדך יואב את־הבדר הזה וכקצת־מלאן־האללים לצעת את־כל־הבדרים בארכס: ²¹ ויאמר המלך אל־יואב הנה־הָא עשי־ת־אתי־הבדר הזה ולך השב את־הנער את־אבשלום: ²² ויפל יואב אל־פְּנֵי ארצה ותשתחוו ויבר את־המלך ויאמר יואב היום יט עבדך כי־מצעתי חון בעבור־אדוני המלך אשר־רעשה המלך אט־דבר עבדך: ²³ ויקם יואב וילך גשורה ויבר את־ארשלום וירושלם: ²⁴ ויאמר המלך יט עבדך יט אל־ביתו ופי לא יראה וסביר אבשלום אל־ביתו ופניהם המלך לא ראה: ²⁵ ורבשלום לא־היה

אושפזה בכל ישראל להל מأد מkap רגלו ועד קדקדו לאייה בְּמוֹם:²⁶ ובגלחו אתי־ראשוׁ והיה מקץ ימים | לימים אשר יגלה כי־כבד עלי וגלחו ושלח את־שער רשוׁ מעתים שקלים באבן הפל: ²⁷ וילו ל abolishם שלשה בנים וגת אחת ושםה תמר היא הינה אשר ופת מראה: פָּוֹשֵׁב abolותם בירשותם שנותים ימים ופני המלך לא ראה:²⁸ ושלח אבשלום אל־זוב לשלח אותו אל־המלך ולא אבה לבנו אלי ושלח עוד־שנתוׁ ולא אבה לבוא:³⁰ ואמר אל־זוב ראוׁ חלחת זוב אל־זוב ואב אל־זוב ולוחם שעורים לוּכוּ והציתוּ³¹ באש ויצתוׁ עבדי abolות את־החלקה באש: פִּי־קם יואב נבא אל־abolות הביתה ואמר אליו למה האיטה עבדך אמר לאמור למה באתי מגשך את־החלקה אשר־ליך באש:³² ואמר אל־זוב הנה שלחתך אלי | לאמר בא הננה ואשלחה אונך אל־המלך לאמר ל מה עז אני שם ועתה אראַה פני המלך ואם־ישבר עזון וחתני:³³ ובא יואב אל־המלך וידלו ויקרא אל־abolות ויבא אל־המלך ושתחוׁ לוׁ על־אפוּ ארצה לפניו המלך וישק המלך לא abolות:

^{14:7} שם | lemma = "עום" x-morph= "He,Uqc" [1]
^{14:11} מהרעת | lemma = "רבה" x-morph= "He,R,Vhc" [2]
^{14:22} עבדו | lemma = "עבד" x-morph= "He,Ncmsg:Sp3ms" [3]
^{14:30} והוצאה | lemma = "יצת" x-morph= "He,C,Vhq1cs:Sp3fs" [4]

Chapter 15

¹ היה מאחרי כן ויעש לוׁ abolות מרכבה וסוסים וחמשים איש רצים לפניו: ² והשכים abolות ועמדו על־יד דרך השער והי כל־הארש אשר־יה הלוּריב לבוא אל־המלך למשפט ויקרא abolות אליוׁ ואמר איזהה ער אמתה ואמר מאחד שבטי ישראל עבדך: ³ והוא־מלך abolות ראה דברך טובים ונכחים ושמעוׁ אירלן מאת המלך: ⁴ ואמר abolות מיישמעוׁ שפט באرض ועל יבוא כל־איש אשר־יה הלוּריב ומשפט וצדוקתוׁ:⁵ והיה בקרב־אש להשתחות לוׁ ושליח את־הינוׁ והחזק לוׁ: ⁶ ויעש abolות כבד־הוה לכל־ישראל אל־שר־יבאוׁ למשפט אל־המלך ויגנב abolות אט־זוב ישראל: פִּי־זוב מקץ ארבעים שנה ואמר אס־ישוב¹¹ ישבי יהוה ירושלים ועבדותי את־היה: ⁹ ואמר־מלך הפלר ליהוה בחברון:⁸ כי־זוב גבור עבדך בשפטוׁ בערום מרגלים בכל־שבטי ישראל לאמר כשמעכם את־קוזל השפר ואמרתם מלך נא אט־נדמי אשר־נערת לייה בחברון:¹⁰ ויעשabolות אט־זוב קראים ווהליכם לתמם ולא ידע כל־דבר: ¹² ויעשabolות אט־זובם מילוי־הפלר נגילה וען דוד פעירן מגלה בבחוץ את־הזכחים ויהי הקש־אכל והעם הזול ורב את־abolות:¹³ ויבא המלך אל־זוב לאמר היה לב־איש ישראל אחוריabolות:¹⁴ ואמר־דוד לכל־זוב אט־ריאתוׁ abolות ברושלים קומוׁ ונברחה כי לאי־היה־לנו פליטה מפני abolות מהרוׁ ללקת פרימחר והשגנוׁ והדים עלינוׁ את־הירעה והכה־העיר לפירחוב:¹⁵ ואמרתם בעדי־המלך אל־המלך ככל־אשר־יבחר אידי־המלך הנה עבדך:¹⁶ ויצא המלך וכל־בתוׁ ברגלי ויעזב המלך את־עשרה נשים פלושים לשמרו הבית:¹⁷ ויא הפלר וכלה העם ברגלי ויעשׁוּ בית המפרק: ¹⁸ וכל־עבדוׁ עברים וכל־הכרתsti וכל־הפלתי וכל־התאמות אש־שר־באוׁ ברגלן מעת־עברים על־פני המלך:¹⁹ ואמר המלך אל־המלך היה־למה תלר גם־אהה אט־זוב שב ושב עם־המלך כי־זוב אלה אהה וגמ־זוב אלה אהה למקומך:²⁰ עטנוׁ ללקת ואני הזול על־אשר־אני הולך שב ושב את־איך עפר חסד ואמת:²¹ וען־אתי את־המלך ואמיר חיה־הוה וחי־אדני המלך לוׁ אט־במוקם אש־היה־שם אדני המלך אם־למות אט־לחות כישם היה עבדך:²² ואמר־דוד אל־אט־הגת וכלי־אנשׁוׁ וכל־הטר אש־אתה:²³ וכל־הארץ בוכים קול־דול וכל־העם עברים והמלך עבר בנהן קדרון וכל־העם עברים על־פני־דוד את־המלך: ²⁴ והנה גמ־צדוק וכל־הלים את־נשאים את־ארון בריית האלים ויצא־ארון האלים ויעל אב־יתר עד־תם כל־העם לעבר מוקעה: ²⁵ ואמר המלך לצדוק השב את־ארון חאלקים העיר אט־אמצא חון־בעין יהוה ושבני ורעני איטוׁ ואת־נערתוׁ:²⁶ ואם־כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לך כאשר טוב בעיניוׁ: ס־אשרה המלך אל־צדוק הכהן הרואה אלה שבר העיר בלשלום ואחר־ימשׁ בנג' ויונתן בראב־יתר שבי־בניכם אט־כם:²⁸ רוא אובי מתקוממה עברות¹³ הפזיר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי:²⁹ ויעשׁ הצדוק ואב־יתר את־ארון האלים ירושלים ושבנוׁ שם:³⁰ ויזוד עליה במעלה הרים עליה | ובוכיה ורראש לוׁ חפי והוא הולך ימץ וכל־העם אשר־אתה חփוׁ איש־ראש וועל עלה ובכח: ³¹ ויזוד־הגד לאמר אתי־תפל בקשיים עם־abolות ואקבר דוד סכל־נא את־עצצת אתי־תפל והוה:³² ימי־היה דוד בא עד־המלך אשר־ישתחווה שם לאלים והנה לקרו את־הארבי קרווע־כטננוׁ ואדמה על־ריאשוׁ:³³ ואמר לוׁ דוד אם־עברת את־היה וית עלי למשא:³⁴ אט־העיר מתר תשוב ואמרת לאabolות עבדך אני המלך אהיה עבד־אבר ואני מאי ועתה ואני בערך והפרצה לי את עצת אתי־תפל:³⁵ ויהלוּ עמן שם צדוק ואב־יתר הכהנים והיה כל־הדר אש־תשמע מבית המלך תניד לצדוק ולאב־יתר הכהנים:³⁶ והנה־שם עטם שבי בנוים אט־עמץ לצדוק ויונתן לאב־יתר ושילחותם בידם אל־כל־דבר אשר־צשנען:³⁷ ויבא חושי רעה דוד העיר ואabolות יבא ירושלים:

^{15:8} שב | lemma = "שב" x-morph= "He,Vhi3ms" [1]
^{15:20} אונער | lemma = "גוע" x-morph= "He,Vqi1cs:Sp2ms" [2]
^{15:28} בערכות | lemma = "בערבה" x-morph= "He,R,Ncfpc" [3]

Chapter 16

1. ועוד עבר מעת מהראש והנה ציבא גער קפיבשט לקרואנן זעמד חמראָם בושׂום וועלְהוּם מאמיטָם לחם ומאה צמוקום ומאה קוּז ניגעל: 2. ניאמר המלך אל-ציבא מה-אללה לך ויאמר ציבא החמורים לביתה מלך לרכב זומליך¹¹ והקיע' לאכול הערים והווין לשעתה היער בעקבך: 3. ניאמר המלך אל-ציבא מה-אללה לך ויאמר ציבא אל-מלך הנגה ישב בירושלם כ' אמר הום ישיבו ל' בית ישראל אל את מקומות אב: 4. ניאמר המלך לציבא הנגה לך כל אשר למאכ' השתקונית אומצ'אות בענין אדני המלך: 5. ניאם המלך דוד עד-בדוחרים והנה משם אויש ניאם ממשחתת בית-ישראל ושם שמעי בר-גראָא זיאו וצוא ומכלל: 6. ויסקל באבניהם אוד-דוד ואת-כל-עבדי המלך דוד וכל-העם וכל-הגבאים מימינו: 7. וכקה אמר שמשיע בקהלן צא אוש הדרמים ואיש הבילעיל: 8. השב' עלייך היה כל | דמי בית-ישראל אל אשר מלכת' תחתך¹² ויתן יהוה אהיה-המלוכה ביד אבשלום בבר והנֶּגֶר בר-עטרכָר כי איש דמים אתה: 9. ניאמר אבישי בר-ציריה אל-מלך למה ויקל' האכל הנטה אה-אדני המלך אבער-הָנָא ואסורה אט-ארא-אשׁוֹס: 10. ניאמר המלך מה-יל ולכם בני צירה כי¹³ קילל כי¹⁴ יהוה אמר לו קיל אל-דוד ומי אמר מזוע שעשית כן: 11. ניאמר דוד אל-אבישי ואל-כל-עבדי הנגה בני אשור-אי ממען מבקש אט-הנפשׁי אף כי-עטה בר-הימין הנחנו לו ויקל כל אמרלו ויהוה: 12. אויל ויהה והנה בעונין¹⁵ והשוב' והנה ליל-טובה תחת קיללו הים הזה: 13. וילך דוד ואנשינו בדרכָר ס ושמעו הילך בצלע ההר לעמתו הילך ויקל ויסקל באבניהם לערמאות ועפר בעפר: 14. ניאם המלך וכל-העם אשר-אתה עיפם ויזפש שם: 15. אבשלום וכל-העם אש' שראל בא ירושלים ואחיתפל אתו: 16. ויה' כאשר-בָּא חוש' הארץ רעה דוד אל-אבשלום ויאמר חוש' אל-אבשלום יתי המלך יתי המלה: 17. ניאמר אבשלום אל-חוּשִׁי זה מסדק אט-עריך למה לא-מלך אט-עריך: 18. ניאמר חוש' אל-אבשלום לא' כי אוש' בחר יהוה והעם הזה וכל-איש ושראל לו¹⁶ אהיה ואותו אשב: 19. והשנתה למי אני אעבד הילא לפני כאשר בעד-תמי לפני אבריך כן אהיה לפניך: 20. ניאמר אבשלום אל-אחות אט-אביר ויזקון די' כל-איש אהיה זעט מה-געשה: 21. ניאמר אחיתפל אל-אבשלום בזא אל-פלגשׁי אבריך אשר הנטה לשטור הבית ושמע כל-ישראל כינגראַשת אט-אביר ויזקון די' כל-איש אהיה זעט זעט אל-האג זעט אבשלום אל-פלגשׁי אבריך לעני כל-ישראל: 23. וועצת אחיתפל האר עז' ביטים הנט מאשר ישאל' בדבר האלים כ' כל-יעצת אחיתפל נט-ילדוז גם לאבשלום:

"strong= "c:l:d:H3899" x-morph= "He,C:R:Td:Ncba" לְחַמָּה" =lemma | להלחתם¹¹[16:2]
"strong= "H8478" x-morph= "He,R:Sp3ms" מִתְחַנֵּת" =lemma | מתקנתם¹²[16:8]
"strong= "H3541" x-morph= "He,R" כָּה" =lemma | כה | כה¹³[16:10]
"strong= "c:H3588a" x-morph= "He,C:C" פִּי" =lemma | וכי | פִּי¹⁴[16:10]
"strong= "b:H5869" x-morph= "He,R:Ncbsc:Sp1cs" בְּעֵינִים" =lemma | בעיניהם¹⁵[16:12]
"strong= "H3808" x-morph= "He,Tn" לֹא" =lemma | לא | לא¹⁶[16:18]

Chapter 17

¹ אין אמר אchipfel אל-אבשלום אבחורה נא שנימעשר אלף איש ואקומה וארכפה אחרידוד הילו: ² אבלו והוא גע וופה ידים והחרדה אתו ונס כל העם אשר אתו והכית אתיה מלך לבודו: ³ אושבה כל העם אלף כשבה הכל אש אשר אתה מבקש כל העם והוא שלום: ⁴ יונשר הדבר בעינו אבשלום ובעינו כל-זקן ישראל: ⁵ יונשר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכו ונשמעה מה-זקון גם-הוא: ⁶ יונבא חוש אל-אבשלום ואמר אבשלום אלו לאמור קדבר זהה דבר אchipfel הנעשה את-זברנו אמרו און אותה דבר: ⁷ ואמר חושי אל-אבשלום לא-טובה העצה אשר-יעץ אchipfel בפעם החות: ⁸ ואמר חושי אתה יוציא את-אבן ואת-אנשו כי גברים הם ומרי נפש-המה כדבר שפוך בשדיה ואבן איש מליחמה ולא לוין את-העם: ⁹ הנה עתה האוינח באחת הפחותים אז באחד המקומות והיה כנפל בהם בתחלה ושם השמען אמר היהת מגפה בעם אשר אחר אבשלום: ¹⁰ והוא גמ-זבר-חול אשר לבן כל הארץ המס מיס פיזע כל-ישראל כי-גבור איביך נובניריל אשר אתו: ¹¹ פ' עצתי האסף ואסף עליון כל-ישראל מזון ועד-באר שבע ח חול אשר-על-הים לרוב פנינ הרים בקרבת: ¹² ובאו אלו באחד המקומות אשר נמצוא שם ונקנו עליון כאשר לפל על-האדמה וא-ונטור בז גכל-האנשים אשר-אתו גם-אחד: ¹³ ואם-אל-עיר יא-סף והשiano כל-ישראל אל-העיר היה חביבים ו收拾נו אותו עד-הנהול עד אשר-לא-ינמצאו שם גם-צ'רוף: ¹⁴ ואמר אבשלום בכל-איש וישראל טובעה עצ-חושי הארץ מעצת אchipfel ויהוה צוה להקר אchipfel הטובה לבעבור הביא יהוה אל-אבשלום את-הרעעה: ¹⁵ ואמר חושי אל-זדור וא-אל-אבתר הכהנים קזאת וכקצת עין אchipfel את-אבשלום ואת זקי שראל וכקצת וכקצת עצמי אן: ¹⁶ עתה שלתו מירה והגוז לדוד אמרו אל-תלן היללה בערבות המדבר גם עברו מעבר פון בילע למזר ולכל העם אשר אתו: ¹⁷ ויהונתן ואחים-עמך עםדים בעיר-ריל והלכה השפהה והגודה לסת והם זילו והגוזו למזר דוד כי לא יוקלו להראות לבוא העשרה: ¹⁸ שרא אמת נער זיד לא-אבשלום זילכו שניהם מירה ויבאו אל-קיט אש בבחורים ולן באර בחצחו יונדו שם: ¹⁹ ותקח האשה ותפרש א-המסר על-פנין הבאר ותשטח עליון הרפות ולא נזע דבר: ²⁰ יונאו בעבד א-אבשלום אל-האשה הבונה והקוננו ואחים-עמץ יהונתן ותאמר להם מיכל מיטים יונקהו ולא מצאו ישבו רושלם: ²¹ ווינו | אחריו לסתם יעלן מhabbar וילכו ואדו למזר דוד ואמרנו אל-זדור קומו וברנו מירה א-המיטים כי-יכחה עץ עליון אchipfel: ²² יונם דוד וכל-העם אשר אתו ישבו א-הירדן עד-אור הבקר עד-אחד לא נעדר אשר לא- עבר א-הירדן: ²³ ואchipfel ראה כי לא נועשתה עצתו וחבש את-החומר יונם וילך אל-ביתו יונם ואל-ביתו יונם וברנו מירה א-המיטים יונח בא-מחנימה ואבשלום עבר

אתה יידין הוא וככל איש ישראל עמו:²⁵ ואת-עמשא שם אבשלום תהית יאנב על-הצבא ועםך בראוש' ושמו ותרא בישראל אשר-בא אל-אביגל בתנחש אחות צרעה אם יואב:²⁶ ויחן ישראל' אבשלום ארץ הגלעד:²⁷ ויהי כבאו דוד מחנימה ושב ברוחש מרבת בניעמן ומכיר ברעניאל מלא זבר וברחל הגלדי מරלים:²⁸ ממשגב וספות וכלי יוצר וחטפים ושערם וקמיה וקל ולול יעדשים וקל:²⁹ דבש וחוואר ואean שפונות בקר הגשו לדוד ולעם אשר-אתנו לאכל כי אמרו העם רעב ועון יצמא במדברה:

"strong= "b:H0259" x-morph= "He,R:Acfsc" בְּהַתָּא" =lemma | 1[17:12]

Chapter 18

"strong= "לִזְבֹּחַ" x-morph= "He R:vhc" lemma= [ליזבוח]1[18:3]

"strong" "H6327a" x-morph="He VNsfpa" פָּזִית" =lemma | 12[18:8]

"strong"="c:H3808" x-morph="He C:Tn" "לא"="lemma" [13][18:12]

"strong": "b:H5315", "x-morph": "He.R:Nchsc:Sp3ms", "lemma": "רָפְשׁוּ", "line": 18, "verse": 13}

¹⁵ לְאַהֲלֵי | 18:17 lemma = Sp3ms; NcmcR:He.B | "אַהֲלָה" x-morph= "strong= "I:He0168"

"strong= "b:H2416e" x-morph= "He.R:Ncmsc:Sp3ms" חִי" =lemma |^[16] בְּחִי | 18:18

Chapter 19

Chapter 19

11 (2) **ואיך ליזאב הנגה המלך בכה ויתאבל על-אבלותם:** (2³) ותזהו התשעלה ביום ההוא לאבל לכל-העם כי-ישמע העם ביום ההוא לאמר ונעצב המלך על-בוניו: (3⁴) ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכחים בנוסם במלחמה: (4⁵) והמלך לאט את-פניו ויעזק המלך עזול גדויל אבשלום אבשלום בני בוניס: (5⁶) אבל יזאב אל-מלך הביא ויאמר הבלשת היום אמת-פנינו כל-עבורי הממליטים את-נפרש

הוּם וְאֵת נִפְשָׁת בְּנֵיךְ בָּנְתֵיךְ וְנֶשֶׁר וְנֶפֶשׁ פְּלַגְשִׁךְ:⁶ ⁽⁷⁾ לְאֹהֶבֶת אֲשֶׁר־שָׂאֵר וְלְשָׂאֵר אֲתִ־אָהָבֶךְ כִּי | הַגְּדַת הַיּוֹם כִּי אֵין לְךָ שָׁרִים וְעֲבָדִים כִּי | נִטְעַת הַיּוֹם כִּי לְךָ¹¹ אֲבָשָׁלָם חִי וְכַלּוּן הַיּוֹם מִלְּפָנֶיךָ¹² וְעַתָּה קָם תְּאִזְרֵבֶר בְּיַצְרָר בְּבַיהֲנָה נִשְׁבָּעַתִּי כִּי־אָנוּ | וַיָּצַא אַמְּילָן אִישׁ אֲתָקָה־הַלִּיל וְרַעַת לְכָתָה־הַלִּיל הַמְּלָכָה אֲשֶׁר־בְּאֶבֶן כִּי־זָהָר בְּעֵינָךְ¹³ וְעַתָּה קָם אֶל־לִבְךְ עַד־עַתָּה:¹⁴ ⁽⁹⁾ וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיָּשַׁב בְּשָׁעַר וְלֹכֶל־הַעֲםָן הַמֶּלֶךְ נָסַע לְאַחֲלָיו:¹⁰ ⁽¹⁰⁾ וַיָּהִי כִּי־לְכָתָה־הַמֶּלֶךְ בְּכַל־שְׁבֻטִּי וְשָׂרָאֵל לְאָמֵר מֶלֶךְ | מִכְּפָר אַבְנֵנוּ וְהָאָמַלְתָּנוּ מִכְּפָר פְּלַשְׁתִּים וְעַתָּה בְּנָחָר מִרְאַת־אָרֶץ מַעַל אֲבָשָׁלָם אֲשֶׁר־מִשְׁחַנוּ עַל־נוּ מִתְּבַּלְגָּמוֹ | וְעַתָּה לְמַה אַתְּ מִחוּרִים לְהַשְׁבֵּב אֲתִ־הַמֶּלֶךְ:¹¹ ⁽¹²⁾ וְהַמֶּלֶךְ דָּוד שְׁלָחָ אֶל־צְדָקָה וְלֹכֶל־יִשְׂרָאֵל בְּאֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתְךָ¹³ אַתְּ אַתְּ מִצְמָעִי וְבָשְׁרִי אַתְּתָּם וְלֹמַה תָּהִין לְמַה תָּהִין אַחֲרִים לְהַשְׁבֵּב אֲתִ־הַמֶּלֶךְ:¹⁴ ⁽¹³⁾ וְלֹעֲמַשָּׁא־תְּמָרָה הַלְּאָעֵצָם וְבָשְׁרִי אַתָּה כִּי־שְׁעָרָל אֶל־מֶלֶךְ שָׁׁבָע אַתָּה וְלֹמַה תָּהִין אַחֲרִים לְהַשְׁבֵּב אֲתִ־הַמֶּלֶךְ:¹⁵ ⁽¹⁴⁾ וְלֹעֲמַשָּׁא־תְּמָרָה הַלְּאָעֵצָם וְבָשְׁרִי אַתָּה שְׁרַצְבָּא תְּהָה לְפָנֶיךָ | וְעַשְׁבֵּב הַמֶּלֶךְ יְבָא כִּלְיָהָם לְפָנֶיךָ¹⁶ וְעַתָּה שְׁמַעַי בְּגָרָא בְּגָרָיִמְיוֹן אֲשֶׁר־מִבְּחֹרִים וְעַד־עַד־יְהוָה בָּאָהָרָה לְקָרָאת הַמֶּלֶךְ דָּוד:¹⁷ ⁽¹⁷⁾ וְאַל־פָּא שְׁעָם מִבְּנִים וְצַבָּא גָּעָר בֵּית שָׁאָל וְחַמְשָׁת עַשְׁר בְּנֵי וְעַשְׁרִים עַבְדָּיו אַתָּה וְצַלְחוּ הַיּוֹם | עַמְּאָשׁ וְהָוָה בָּאָהָרָה לְקָרָאת הַמֶּלֶךְ דָּוד:¹⁸ ⁽¹⁸⁾ וְאַל־פָּא שְׁעָם מִבְּנִים וְצַבָּא גָּעָר בֵּית שָׁאָל וְחַמְשָׁת עַשְׁר בְּנֵי וְעַשְׁרִים עַבְדָּיו אַתָּה וְצַלְחוּ הַיּוֹם | וְעַבְנָה הַעֲבָרָה לְעַבְרִי אַתִּיבָּתִי הַמֶּלֶךְ וְלֹעֲשׂוּת הַטּוֹב בְּעֵינֵינוּ¹⁹ וְשְׁמַעַי בְּגָרָא בְּגָרָיִמְיוֹן לְפָנֶיךָ²⁰ וְיָאמַר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־יְחִשְׁבָּלִי אַדְנֵי עוֹן אֶל־יְחִזְכָּל כִּי־זָהָר בְּמִזְמָרָתְךָ אֲשֶׁר־זָאָה אֶדְנִי־מֶלֶךְ מִירוֹשָׁלָם לְשָׁם הַמֶּלֶךְ אַל־לְבָבוֹן:²¹ ⁽²¹⁾ כִּי יָעַזְבָּה כִּי אֲנִי חֲטָאתִי וְהַגְּזָאתִי הַיּוֹם רָאָשָׁוֹן לְכָל־בֵּית יְסַרְפֵּר לְדִתָּה לְקָרָאת אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ:²² ⁽²²⁾ וְעַן אַבְשִׁי בְּגָרָרִיאִה וְיָאמַר הַתְּחִתָּה זוֹת אַוְתִּיכְלָא כִּי פְּלוֹא אַוְתִּיכְמָשִׁיחַ הַיּוֹם:²³ ⁽²³⁾ וְיָאמַר דָּוד מְהָלֵי וְלִכְמָד לְמִתְּחִתָּה וְלִכְמָשִׁיחַ הַיּוֹם:²⁴ ⁽²⁴⁾ וְעַבְנָה הַעֲבָרָה לְעַבְרִי אַתִּיבָּתִי הַמֶּלֶךְ וְלֹעֲשׂוּת הַטּוֹב בְּעֵינֵינוּ¹⁹ וְשְׁמַעַי בְּגָרָא בְּגָרָיִמְיוֹן לְפָנֶיךָ²⁰ וְיָאמַר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־יְחִשְׁבָּלִי אַדְנֵי עוֹן אֶל־יְחִזְכָּל כִּי־זָהָר בְּמִזְמָרָתְךָ אֲשֶׁר־זָאָה אֶדְנִי־מֶלֶךְ מִירוֹשָׁלָם לְשָׁם הַמֶּלֶךְ אַל־לְבָבוֹן:²¹ ⁽²¹⁾ כִּי יָעַזְבָּה כִּי אֲנִי חֲטָאתִי וְהַגְּזָאתִי הַיּוֹם רָאָשָׁוֹן לְכָל־בֵּית יְסַרְפֵּר לְדִתָּה לְקָרָאת אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ:²² ⁽²²⁾ וְעַן אַבְשִׁי בְּגָרָרִיאִה וְיָאמַר הַתְּחִתָּה זוֹת אַוְתִּיכְלָא כִּי פְּלוֹא אַוְתִּיכְמָשִׁיחַ הַיּוֹם:²³ ⁽²³⁾ וְיָאמַר אֶל־יְבָבוֹן אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹעֲשָׂה רְגָלִי וְלֹא־עֲשָׂה שְׁפָתוֹ וְאַתִּיבָּתִי הַמֶּלֶךְ²⁴ וְשְׁמַעַי בְּגָרָא וְרֹשֶׁלֶם²⁵ כִּי־זָהָר בְּמִזְמָרָתְךָ²⁶ וְיָאמַר אֶל־יְבָבוֹן אַדְנֵי עוֹן אֶל־יְחִזְכָּל כִּי־זָהָר בְּמִזְמָרָתְךָ²⁷ וְאַל־מָר אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ עַבְדֵי כִּי־רְפֵנִי כִּי־אִמְרֵל עַבְדֵי כִּי־חַבְשָׁה־לִי הַחַמְרָה וְאַרְכָּב לְקָרָאת הַמֶּלֶךְ וְיָאמַר לוּ הַמֶּלֶךְ לְמַה לְאַחֲלָתְךָ²⁸ וְאַל־מָר אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹעֲשָׂה הַטּוֹב בְּעֵינֶךָ²⁹ כִּי־לֹא הָיָה כָּל־בֵּית אָבָי כִּי אֲמִינָשִׁים וְתַּחֲזִיקָה לְאַדְנֵי הַמֶּלֶךְ:³⁰ ⁽³⁰⁾ וְיָאמַר הַמֶּלֶךְ לְמַה תָּזִבֵּר עוֹד דָּבָר אָמָרְתִּי אַתָּה וְצַבָּא תְּחַלְקָה³¹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי זָהָר³² אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ³¹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ³² כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי זָהָר³³ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ³⁴ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ³⁵ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ³⁶ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ³⁷ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ³⁸ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ³⁹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁴⁰ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁴¹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁴² כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁴³ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁴⁴ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁴⁵ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁴⁶ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁴⁷ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁴⁸ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁴⁹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁵⁰ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁵¹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁵² כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁵³ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁵⁴ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁵⁵ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁵⁶ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁵⁷ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁵⁸ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁵⁹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁶⁰ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁶¹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁶² כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁶³ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁶⁴ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁶⁵ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁶⁶ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁶⁷ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁶⁸ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁶⁹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁷⁰ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁷¹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁷² כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁷³ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁷⁴ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁷⁵ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁷⁶ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁷⁷ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁷⁸ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁷⁹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁸⁰ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁸¹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁸² כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁸³ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁸⁴ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁸⁵ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁸⁶ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁸⁷ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁸⁸ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁸⁹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁹⁰ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁹¹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁹² כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁹³ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁹⁴ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁹⁵ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁹⁶ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁹⁷ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁹⁸ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ⁹⁹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹⁰⁰ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹⁰¹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹⁰² כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹⁰³ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹⁰⁴ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹⁰⁵ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹⁰⁶ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹⁰⁷ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹⁰⁸ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹⁰⁹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹¹⁰ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹¹¹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹¹² כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹¹³ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹¹⁴ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹¹⁵ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹¹⁶ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹¹⁷ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹¹⁸ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹¹⁹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹²⁰ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹²¹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹²² כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹²³ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹²⁴ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹²⁵ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹²⁶ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹²⁷ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹²⁸ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹²⁹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹³⁰ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹³¹ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹³² כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ¹³³ כִּי־זָהָר בְּגָרָלִי אַדְנֵי

אתה אתי ותחו ייד'ימין יואב בזקן עטשא לבשקלין: ¹⁰ עטשא לא-דנשמר בהרב | אשר ביד'יאוב וכיהו באה אל-החוּמֶשׁ ושפָךְ מעוי הארץ וליא-שנה לו וימת ס יואב' אבשוי אחוי רֹאשׁ אַחֲרֵי שבע ברברכי: ¹¹ ואושעטד עלי מונען יואב ויאמר מי אשר פצ' ביאוב ומ' אשר לדוד אחוי יואב: ¹² עטשא מתגעל בדם בתוך המסללה וויאר האיש כי עטד כל-העם ויסב את-עטשא מරחמסלה השדה ונשלך עליו בז' כאשר ראה כל-הבא עלי ועמד: ¹³ כאשר הינה מרהמסלה עבר כל-איש-אחוי יואב לרֹאשׁ אַחֲרֵי שבע ברברכי: ¹⁴ ישב'ר בכל-שבטי ישראל אל-העיר ותעמד בטה וכל-העם אשר מעה וככל-הבררים ס ויקנלה¹³ יבאו אף-אחריו: ¹⁵ יבאו ואחריו עלי BABה' בית הפעלה ישפכו סלה' אל-העיר ותעמד בטה וכל-העם אשר את-יואב משחיתם להפל החומה: ¹⁶ ותקרא אהה טכמה מרעהיר שמעו אמרנו אל-יואב קרב עד-הנה ואדבירה אליה: ¹⁷ יקרב אלה ותאמיר האשה יואב ויאמר אני ותאמיר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע עמי: ¹⁸ ותאמיר לאמור דבר ידביה בראשנה לאמור שאל ייאלו באבל וכן התמו: ¹⁹ אנט' שלחן אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למזה תבעל נחלת יהוחה: ²⁰ יגע יואב ויאמר חיליה חיליה ליל אם-אבלו ואם-אשחת: ²¹ ולא-כן הדבר כי איש מהר אפרום נשבע ברברכי שמו נושא במלך בז' ועוד תקנאות לבוד' ואלכה מעל העיר ותאמיר האשה אל-יואב הנה ראנש' פשלך אליך بعد החומה: ²² יתבוא האשה אל-כל-העם בחכמתה ויכרתו אתראש שבע ברברכי יישליך אל-יואב ויתקע בשופר ייפצ'ו מועל העיר אויש לא-הלו יואב שב ירושלים אל-המלך: ²³ יואב אל כל-הצבאה ישראל ובניהם בריחוּד עעל-הקרתן¹⁴ ועל-הפלתי: ²⁴ אנדעם על-הensus ויהושפט בראחילוד המז'יר: ²⁵ יושא¹⁵ ספר וצדוק ואביהר כהנים: ²⁶ וגם עריא היאלי היה כתן לך:

¹¹[20:5] ויחור | lemma | "אַחֲרֵי שָׁנָה וַיִּקְנַשׁ דָּדוֹ אֶת-פְּנֵי וְהִיא ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶל-בְּנֵי הָדָם עַל-אֶשְׁר-הָמִית ¹²[20:8] עלי | lemma | "עַל" ¹³[20:14] ויקלהו | lemma | "קְהֻלָּה" ¹⁴[20:23] הcri | lemma | "כְּרִי" ¹⁵[20:25] ושיא | lemma | "שְׂנִיא"

Chapter 21

¹ ייְהִי רָעֵב בַּיּוֹם דָּדוֹ שְׁלַשׁ שָׁנּוֹם שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה וַיִּקְנַשׁ דָּדוֹ אֶת-פְּנֵי וְהִיא ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶל-בְּנֵי הָדָם עַל-אֶשְׁר-הָמִיתם: ² יְקֻרָא הַמֶּלֶךְ לְבָעָנִים וְשָׁאַר אֶלְהִים וְגָבְעָנִים לְאַמְּנִיר הָמָרִים וְבָנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבְּעוּ לְהָם וַיִּקְנַשׁ שאול להכתם בקנאות בניןישראל ויהודה: ³ וַיֹּאמֶר דָּדוֹ אֶל-הָגָבָעִים מַהְעָשָׂה לְכֶם וּבְמַהְעָשָׂה אַכְפָּר וּבְרוּךְ אַת-ינחַת לְהָהָרָה לוֹ ⁴ יְאַמְּרוּ אֶל-הָגָבָעִים אַרְלָנוּ¹ כָּסֶף וְהַבָּעֵם-שָׂאֵל וְעַמְּבָיוּ וְאַרְלָנוּ אֲוֹשֵׁל לְהָמִית בְּשָׂרָאֵל וְאַמְּרֵר מִה-אִתְּמִיר אַתְּמִיר לְכֶם: ⁵ יְאַמְּרוּ אֶל-הָגָבָעִים נִשְׁמְלָנוּ² נִשְׁמְלָנוּ קְהֻלָּת בְּשָׂרָאֵל וְאַמְּרֵר מִה-אִתְּמִיר אַתְּמִיר לְכֶם הָאִישׁ אֲשֶׁר כָּלָנוּ וְאַשֶּׁר דָּמָה לָנוּ נִשְׁמְלָנוּ³ נִשְׁמְלָנוּ קְהֻלָּת בְּשָׂרָאֵל וְאַמְּרֵר מִה-אִתְּמִיר אַתְּמִיר לְכֶם: ⁶ יְנַתְּלָנוּ⁴ שבעה אֲשֶׁר שָׁבָעָת וְהַוקָּנוּם לְיהָהָר בְּגַבְעָת שאול ביהר הָהָר ס וְשָׁאַר הַמֶּלֶךְ אֲנֵי אָתָּה: ⁷ יְחַמֵּל הַמֶּלֶךְ עַל-מִפְּרִבְשָׁת בְּרִיחָהוּגָנוּ בְּשָׂרָאֵל עַל-שָׁבָעָת וְהָאִישׁ אֲשֶׁר בְּנִתְּמָם בֵּין דָּדוֹ וְבָנֵנוּ בְּנִתְּהָרָה: ⁸ יְקַח הַמֶּלֶךְ אֶת-שָׁבָעִי בְּנֵי מִיכָּל אֶת-מִכְּבָשָׁת וְאֶת-מִכְּבָשָׁת בְּבֵין מִיכָּל בְּתָשָׁאֵל אֲשֶׁר יְהָר לְעַדרָּאֵל שְׁעִיר: ⁹ יְתַנֵּם בְּזַד הָגָבָעִים וְלִקְיָם בְּהַר לְפִנֵּי יְהָהָר וְלִפְנֵי שְׁבָעָת⁵ יְהָר וְתַמְלִית בְּזַד הָגָבָעִים וְלִקְיָם בְּהַר לְפִנֵּי יְהָהָר וְלִפְנֵי שְׁבָעָת⁶ יְהָר קְמָתוּ בְּמִן קְמָתוּ בְּנִתְּרִים מִרְחָשִׁים וְלִקְיָנָהָר עַזְּרָה שְׁמָמוֹת נָבוֹן עַל-הָמִית וְאֶת-חִילָתְהָר לִילָה: ¹¹ יְאַד לדוד את-אֶשְׁר-עַשְׂתָה רְצָפה בְּתַאְיה פְּלָשָׁשָׁאֵל: ¹² יְלָר דָּדוֹ וְלִקְיָה אֶת-עַצְמָות שָׁאֵל-אֶת-עַצְמָות וְהַזְּנָה לִילָה: ¹³ יְעַל בְּעַל בְּעַל גָּשׁ גָּשׁ אַשְׁר גָּבְנוּ אֶתְם מִרְחָב בְּתַי-שָׁעָן אַשְׁר תלומ⁷ שְׁמַם הַפְּלִשְׁתִּים בְּזַד הַכּוֹת פְּלִשְׁתִּים אֶת-שָׁאֵל בְּלִבְעָה: ¹⁴ יְעַל מִשְׁמָם אֶת-עַצְמָות שָׁאֵל וְאֶת-עַצְמָות וְהַזְּנָה אֶת-עַצְמָות הַמּוֹקָעִים: ¹⁵ יְקַבְּרוּ אֶת-עַצְמָה הַמֶּלֶךְ וְעַשְׂרֵת אֶלְהִים לְאַרְץ אַחֲרֵיכֶן: ¹⁶ יְתַהְיַעַד מַלְכָה לְפִלְשְׁתִּים אֶת-יִשְׂרָאֵל וְעַד דָּדוֹ וְעַד עַד עַד וְלִחְמוּ אֶת-פְּלִשְׁתִּים וְעַד דָּדוֹ: ¹⁷ יְשַׁבְּנָה בְּבָנֵב אַשְׁר | בְּלִיטִי הַרְפָּה וְמַשְׁקָל קָנוּ שְׁלַשׁ מַשְׁקָל נְרוֹשָׁת וְהָא הַגּוֹר חֲדָשָׁה יְאַמְּרֵר לְהָכֹת וְלִחְמוּ אֶת-פְּלִשְׁתִּים וְעַד דָּדוֹ: ¹⁸ יְיִהִי אַחֲרֵיכֶן וְתַהְיֵי-עַזְּרָל אֶבְרִי בְּרִיצָרוֹה וְעַזְּרִי הַפְּלִשְׁתִּים וְמִתְּהִיא אֶת-בְּנֵי דָדוֹ לְאַתְּבָא עַד אַתְּבָא לְמִלְחָמָה וְלִא תַּכְּבָה אֶת-בְּרִיר שְׁרָאֵל אֲתִיהָר: ¹⁹ יְרַחֲמֵךְ אֶת-בְּרִיר הַרְפָּה: ²⁰ יְתַהְיַעַד מַלְכָה בְּגַת וְיִרְאֵת בְּגַת וְיִרְאֵת אֶת-אֶרְבָּעָת אלה יְלָר לְהַרְפָּה בְּגַת וְיִפְלֹא בְּזַד דָּדוֹ וְבְזַד עַבְדָּךְ: ²² אֶת-אֶרְבָּעָת אלה יְלָר לְהַרְפָּה בְּגַת וְיִפְלֹא בְּזַד דָּדוֹ וְבְזַד עַבְדָּךְ:

" lemma=" "strong=" I "x-morph=" He,R:Sp1cs ¹[21:4] לי | lemma=" "strong=" I "x-morph=" He,R:Sp1cs ²[21:6] יְמָן | lemma=" "strong=" H5414 "x-morph=" He,VQj3ms "strong=" lemma | "תְּמָן" =lemma | "תְּמָן" ³[21:9] שְׁבָעָתִים | lemma=" "strong=" H7651 "x-morph=" He,Acfda "strong=" lemma | "שְׁבָעָת" =lemma | "שְׁבָעָת" ⁴[21:9] הַמְּהָרָה | lemma=" "strong=" c:H1992 "x-morph=" He,C:Pp3mp "strong=" lemma | "הַמְּהָרָה" =lemma | "הַמְּהָרָה" ⁵[21:9] תְּחִלָּת | lemma=" "strong=" H8462 "x-morph=" He,Ncfsc "strong=" lemma | "תְּחִלָּת" =lemma | "תְּחִלָּת" ⁶[21:12] גַּלְאָם | lemma=" "strong=" H8518 "x-morph=" He,Vqp3cp:Sp3mp "strong=" lemma | "גַּלְאָם" =lemma | "גַּלְאָם"

" strong=" c:H3430 "x-morph=" He,C:Np" lemma=" ושבו בנב" | 21:16
 " strong=" H4055 "x-morph=" He,Ncfpa" lemma=" מךון | 21:20
 " strong=" H8093 "x-morph=" He,Np" lemma=" שמעה | 21:21

Chapter 22

¹ י"דבר דוד ליהו את דבריו השירה הזאת ביום הצליל והוה אוטן מכף כל-אבי ומוף שאול:² ויאמר והוה סלע ומצדי ומפלטי: ³ אלה צור אחסה-בָּנו מגני וקורך ישענו משביב ומונבי משען מיחסם תשען: ⁴ מהלך אקראה והוה ומאי אוושע: ⁵ כי אפנוי משבירימות נחל בילען יבנני: ⁶ חבלן שאול שבני קדרני מחשימות: ⁷ בצרלי אקראה והוה ואלה אלהי אקראה ושמע מהיכלן קולי ושבועתי באזני: ⁸ ותגשע ²⁰¹ מתרעם הארץ מוסדות השמים ורgeo ותגשעו כייתה לו: ⁹ עליה עשן באפו ואש מפי תאכל גחלים בערו ממנה: ¹⁰ ייט שמיים ורד וערפל תחת רגלי: ¹¹ וירכב על כרוב ויעיר ורא על-כנפיך: ¹² ושחת חורס שבתי סכתו חשותם עט שחיקים: ¹³ מנגה נגדו בعرو גחליאש: ¹⁴ ירעם מריםים היה ועלין יתון קויל: ¹⁵ ישלח חצים ופיצים ברק ויהם: ¹⁶ ויראו אפקו אם יגלו מוסדות תבל בגערת והוה מפשחת רוח אפו: ¹⁷ שלח מפרום זקפני נשבני מפים רבים: ¹⁸ נצלי מאובי עז משען כי אמץ ממנה: ¹⁹ קדרני בזם אידי והוה משען לו: ²⁰ ויא לא מתרוב אהתי יחלצני כי-תפץ כי: ²¹ וgamלני היהוצדקי כבר ידי ישב ל: ²² כי שמרתיך דרכיך והוה ולא רשותך מלאה: ²³ כי כל-משפטינו ¹⁴ לנגיד וחיקתי לא-אסור ממנה: ²⁴ אהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: ²⁵ ונשב היהו ליצדקי לבני לנגד עינו: ²⁶ עם-חסיד תמחסיד עם-גבור תמים עם-geber תתבר ועם-עקס תתפל: ²⁸ ואת-עם עני תושיע ועניך על-רמים תשיפל: ²⁹ כי-אתה בכי יהוה ויהוה חשה: ³⁰ כי בכה ארץ גדור באלי אדולג-שור: ³¹ האל תנמים דרכו אמרת והוה צרופה מן ה' הוא לא לכל החסמים בו: ³² כי מיראל מלעדי יהוהomi צור מלעדי אלהינו: ³³ האל מעזן חל ויתר תנמים דרכיכי: ³⁴ נטשוה ורקל ¹⁶ כאילות וועל במוות עטן: ³⁵ מפלסיד ידי למלחה ונחת קשת-נחושה זרעתן: ³⁶ יתתךרי מגע ושורק תרבענו: ³⁷ מתרובב צעד תחננו ולא פשטו קרסל: ³⁸ ארפה אובי אשמידם ולא אשוב עד-כלותם: ³⁹ ואכלם ואחחים ולא יקומו יפלנו עחת רגלי: ⁴⁰ ומורי נטיל למלחה מכריע קמי תחנתנו: ⁴¹ ואבי מטה לערף משנאנו ואצימים: ⁴² ושעו ואין משיע אל-יהה ולא עטנו: ⁴³ ואשחיקם כעפר-ארץ קט-יחסות אדקם ארקעם: ⁴⁴ ותפלני מריב עטנו תשומרני לרأس גוזם עם לא-יעתני יבדכו: ⁴⁵ בני נבר ותקחשדי לשוננו און ישבנו ל: ⁴⁶ בני נבר בילו ויחגרו ממסוגותם: ⁴⁷ חייה היה זכרו צור ורטם אלהי צור ושב: ⁴⁸ האל נמנן נקמת ל' ומוריד עטם תחנתנו: ⁴⁹ מומזיאו מאובי אמקמי תרוממן מאיש-חמסים תצלני: ⁵⁰ על-כן אודך היהו בגוים ולשםך אזמר: ⁵¹ מגדי ¹⁷ שעונות מלכנו ועשה חסד למשיחן לדוד וזרען עד-עולם:

"strong= "c:H1607" x-morph= "He,C:Vtw3ms" lemma=" גענש | 22:8

¹² ^{22:8} strong= "c:H1607" x-morph= "He,C:Vtw3fs" some manuscripts read "lemma" = ותגשע | lemma

"strong= "c:H2000" x-morph= "He,C:Vqw3ms" lemma=" הם | 22:15

¹⁴ ^{22:23} strong= "H4941" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" lemma=" משפטו | 22:23

"strong= "H1870" x-morph= "He,Ncbsc:Sp3ms" lemma=" דרכו | 22:33

¹⁵ ^{22:34} strong= "H7272" x-morph= "He,Ncfdc:Sp3ms" lemma=" רגלי | 22:34

¹⁷ ^{22:51} strong= "H4026" x-morph= "He,Vhrmsc" lemma=" מגדל | 22:51

Chapter 23

ואלה דברי דוד الآخרים נאם דוד ברישׁו ואמם בגבר גcum על משיח אלהי יעלבב אעים זמרות ישראל: ² רום והוה דבר-בָּנו על-לשוני: ³ אמר אלהי ישראל ל' דבר צור וישראל מושל באדם צדיק מושל ויראת אלהים: ⁴ כי-אור בדור ירח-שמש בדור לא עבות מנגה מפטר דשא מארץ: ⁵ כי-לא-רין בתי עמי אל כ' בירות עולם שמ' לו ערוכה בכל' ושמרה כי-כל' ינשע וככל' חפץ כי-לא בך' ויקח: ⁷ נישיגע בלם מלא ברחל וען בנית באש שופר בשבות: ⁸ אלה שנות הגבורים אשר לדוד שב בשחת תחכמוני | ראש השלו' הו-עו-רר א-ת-ק-י-תְּן ²⁰¹ על-שנאה מאות חל בפעם א-חת: ⁹ ואחרו ¹⁵ אל-עוז בונדו ¹⁶ בר-אחות בשלשה הגבורים ¹⁷ עם-דוד בחרומים בפולשתים נא-ספ-ו-עם למלחה ויעלו איש וישראל: ¹⁰ הוא קם ען בפולשתים עד | פיגעה ידו ותפקד ידו אל-ההרב ויעש יהה תשועה גודלה ביום ההוא ויהע שבעו א-ת-ל-פ-ש-ט: ¹¹ ואחריו שמא בר-א-ה הרר נא-ספ-ו פולשתים לסתה ותהי-שם חילקת השקה-מלחאה עד-שים ויהע נס מפנוי פולשתים: ¹² ותיזאב בתרח- החלקה וצילה ייר א-ת-פ-ל-ש-ת-ים ויעש יהה תשועה גודלה: ¹³ וירדו שלשה ¹⁸ מלה-שלים ראש ויבאו אל-ק-צ-ר אל-ד-וד אל-מ-ערת עד-ים ותית פולשתים חנה בעמק רפאים: ¹⁴ דוד און במצודה ומצב פולשתים און בית לחם: ¹⁵ ויאתואו דוד וא-ס-ר מ' ישקני מים מבאר בiot-ל-ח-ים אשר בשען: ¹⁶ ובקען שלשת הגבורים במחנה פולשתים ו-שא-בו-ה-ים מבאר בiot-ל-ח-ים אשר בשער וישאו ויבאו אל-ד-וד ולא אבה לשתחותם ויסך אתם ליהו: ¹⁷ ויאמר חיליה ל' והוה מושעתי זאת קדם האנשים הホールכים בנפשותם ולא אבה לשותותם אלה עשו שלשת הגבורים: ¹⁸ א-ב-י-ש-ע-א-תְּיִ-ה | יא-ב-ר-כ-ר-ע-ה ה-ו-א ר-א-ש-ל-ש-ה ¹⁹ והוא עוזר א-ת-ק-י-תְּן על-שלש מאות חלול ולו-עם בשלשה: ¹⁹ מ-ה-ש-ל-ש-ה ה-כ-י נ-כ-ב-ד ו-ה-ל-ה-ל-ה ל-ש-ר ו-ע-ד-ה-ש-ל-ש-ה ל-א-ב-א-ס ²⁰ נ-ב-נ-ה-ו ב-ר-ה-ז-ה-ו-ז-ה ב-ר-א-ש-ת-י-ל ¹⁰ רב-פ-ע-ל-ים מ-ק-ב-צ-א-ל ה-ו-א ה-כ-ה

את שמי אראל מואב והוא ויהה אתי-האריה^[11] בתרון הבהיר ביום השלג: ²¹ והארהכה אתי-אוש מצרי אויש^[12] מראיה וביד המצרי חנית יעד אלו בשפט ואצל אתי-האריה מעד המצרי ויהרgeo בחריתתו: ²² אלה עשה בנהו ביריהו עית ולודם בשלשה הגברים: ²³ מורה שלשים נכבד אל-השלשה לא-בא ושםרו דוד אל-משמעתו: ²⁴ עשרה-אל אחיה-זאב בשלשים אלחנן ברידן בית לחם: ²⁵ שמה החרוי איליקא החדרי: ²⁶ חילז הפלטי עירא ברענש התקווים: ²⁷ אביעזר הענתמי מבני החשתה: ²⁸ צלמון האחו מהרי הננטפוים: ²⁹ חלב ברענש הננטפוים אמר בירדן מגבעת בין בניןום: ³⁰ ביהו פרעתני הרי מנחל געש: ³¹ אביעלבון הערבי עזמות הברוחמים: ³² אליחバ השעבוני בון ישן והונגן: ³³ שמה ההרלי אחיהם בר-שר הארחים: ³⁴ אליפלט בר-חמסכט ס נחרי הבראות נשא^[14]: ³⁵ חצרא^[13] הכרמל עורי הארץ: ³⁶ גאל בר-נתן מצנה ס בני הגדים: ³⁷ כל העמנים נחרי הבראות נשא^[14]: ³⁸ עיר-היתרי גוב היתרי: ³⁹ אוריה החתוי כל שלשים ושבעה: ⁴⁰

[1] 23:8

=strong= "H5722" x-morph= "lemma" =lemma| "הוא" "הוא" =strong= "H1931" x-morph= "He,Pp3ms" =lemma| "עָזִינָנוּ" "עָזִינָנוּ" =strong= "He,Np:Sp3ms" lemma= "עַצְנִי" strong= "d:H6112" x-morph= "He,Td:Ngmsc" [2] 23:8
 =strong= "H5722" x-morph= "lemma" =lemma| "הוא" "הוא" =strong= "H1931" x-morph= "He,Pp3ms" =lemma| "עָזִינָנוּ" "עָזִינָנוּ" =strong= "He,Np:Sp3ms" lemma= "עַצְנָנוּ" strong= "d:H6112" x-morph= "He,Td:Ngmsc:Sp3ms" [3] 23:8
 "strong= "H0259" x-morph= "He,Acmsa" =lemma| "אחד" ="אחד" =strong= "c:H0310a" x-morph= "He,C:R:Sp3ms" lemma= "אחריו" strong= "c:H1734" x-morph= "He,Np" =lemma| "דדי" "דֹדוֹן" =strong= "H1368" x-morph= "He,Aampa" lemma= "גברים" [4] 23:8
 "strong= "H7970" x-morph= "He,Acbpa" =lemma| "שלשים" =strong= "d:H7992" x-morph= "He,Td:Aomsa" lemma= "שלישי" [5] 23:9
 "strong= "H2416a" x-morph= "He,Aamsa" =lemma| "חו" "חָזֵר" =strong= "d:H0738a" x-morph= "He,Td:Ncmsa" lemma= "ארני" [6] 23:9
 "strong= "H0834" x-morph= "He,Tr" =lemma| "אשר" [7] 23:10
 "strong= "H2695" x-morph= "He,Np" =lemma| "חצרא" [8] 23:13
 "strong= "H5375" x-morph= "He,Vqrmpc" lemma= "נשאי" [9] 23:18
 "strong= "H23:20" [10] 23:20
 "strong= "H23:21" [11] 23:20
 "strong= "H23:35" [12] 23:21
 "strong= "H23:37" [13] 23:35
 "strong= "H23:37" [14] 23:37

Chapter 24

¹ יָסַף אֲרִיהָה לחרות בשראל ויסת את-דוד בהם לאמור לנו מנה אתי-ישראל ואתי-יהודה: ² ואמיר המלך אל-יואב | שרדה-תיל א-שר-אתו שוטיך בכל-שבטי ישראל ודן ועד-באר שבע ופקדו אדריכם וידעתי את מספר העם: ³ ואמרו יואב אל-המלך ויסוף יהוה אל-המלך אל-העם כהם וכחם מאה פעמים וענין א-דריכת-המלך ראות ואדני המלך למלה חוץ בדרכו זהה: ⁴ יוזק דבר-המלך אל-יאב ועל שני החקול וצלא יואב ושני החקל לפניו המלך לפקד את-העם אתי-ישראל: ⁵ ושברו אתי-הירדן ויטנו בערעור ימן העיר אשר בתר-הנמל הגד ואל-יעזר: ⁶ ובאו גלעדת ואל-ארץ תחומים קדשי ויבאו גנזה עון וסבב אל-יצוקן: ⁷ ויבאו מצר-צ'ר וכל-עריו החוי והכגעני ויצאו אל-גבב יהודת בארא שבנע: ⁸ גשטו בכל-הארץ ויבאו מתקצה תשעה חמשים ועשרים ים ירושלים: ⁹ ויתן יואב את-מספר מפקדים העם אל-המלך ותהי ישראל דוד שמנה מאות אלף איש-חיל שלף חרב ואיש יהוה חמשאות אלף איש: ¹⁰ ניר לב-דוד אוטר א-חריקן ספר אתי-העם ס ואמיר דוד אל-יהודה חטאת מאי' אשר עשתי ועתה יהוה הערבנא את-עון בעדך כי נסכלתי מאי: ¹¹ ייקם דוד בבור פודרכיה היה אל-גד בגביה חזרה דוד לאקו: ¹² הלו' זברת אל-דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחרלך אחות-המלך ואעשה-הילה: ¹³ ויבא-יגד אל-דוד ויאדלו ואומר לו תקבע לך שבע שנים | ר' רב | בא-רבן אם-שלשה ח' דשים בסך לפניך יצריך והוא ר' רבן ואם-חיות שלשת נינים דבר-בר-אילן עתה ג' ע ר' אלה מה-אשב שלדי דבר: ¹⁴ ואומר דוד אל-יגד צריל מאי נפלת-היא ביד-יהוה כירבם רחמנינו ובד-אדם אל-אללה: ¹⁵ ותני יהוה דבר-ישראל מל-הבר ועד-עת מועד יימת מורה-עם מך ועד-באר שבע שבעים אלף איש: ¹⁶ ישלח דוד המלך | ירושלים לשחתה וינחים יהוה אל-הרעעה ויאמר למלך המושחת בעם ר' בתיה הרף יבר ומלאר יהוה הוה עמי-זרון הארכנה^[12] היבס: ¹⁷ וא-מלך דוד אל-יהודה בראותן | אתי-המלך | הסמקה בעם וא-אמר הינה אנכי חטאת ואנכי חטאתי ואלה הצאן מה שעשו תה' נא ז' ב' ובבית אב: ¹⁸ יבא-יגד אל-דוד בעם ההור וא-אמר לו עליה קקם להוה מוקצת בגין ארנה^[13] היבס: ¹⁹ וועל דוד כד-בר-ג' כאשר צעה יהוה: ²⁰ יש��ף ארנה שרא אתי-המלך ואתי-יעבורי עברים עלי וצא ארנה וישתחוו למלה אף ארצה: ²¹ ואומר ארנה מזוע בא א-דריכת-המלך אל-יעבורי ויאמר דוד לקנות מעמך את-ההרגן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם: ²² ואומר ארנה אל-דוד יקח ויעל א-דריכת-המלך הטוב בעניינו^[14] ראה הבקר לעלה והמרגום וכל-הבקר לעצים: ²³ הכל נתן ארנה המלך למלך ס ואומר ארנה אל-המלך יהוה אל-המלך ורצך: ²⁴ ואומר המלך אל-ארנה לא כי-kan אקונה מאותך במלך ולא אל-עליה ליהוה אל-עליה חכם ויקון דוד אתי-הרגן ואתי-המלך בכסף שהלים חמשים: ²⁵ יובן שם דוד מזבח להוה יעל עלות שלמים ושתך יהוה לא-ארץ ותעצר המגפה מעל וישראל.

"strong= "H7356b" x-morph= "He,Ncmpc:Sp3ms" =lemma |¹ רְחַמֵּי | 24:14
"strong= "d:H0728" x-morph= "He,Td:Np" =lemma |² אֲרֹנָה | 24:16
"strong= "H0728" x-morph= "He,Np" =lemma |³ אֲרֹנָה | 24:18
"strong= "b:H5869a" x-morph= "He,R:Ncbsc:Sp3ms" =lemma |⁴ בְּעִינָו | 24:22

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community